

Forum Ecclesiasticum

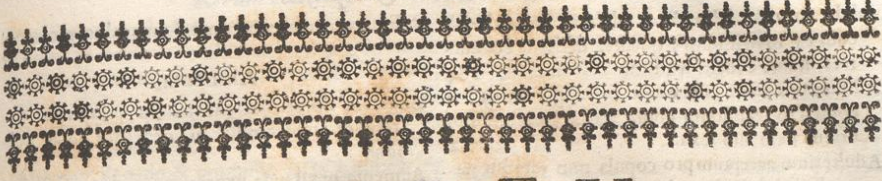
In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Index Accuratus & copiosus rerum omnium in hoc Libro quarto contentarum. Numerus primus Quæstionem significat; ubi duo sunt numeri, posterior Paragraphum Quæstionis indicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

INDEX

Accuratus & copiosus rerum omnium in hoc Libro quarto contentarum.

Numerus primus Quæstionem significat ; ubi duo sunt numeri, posterior Paragraphum Quæstionis indicat.

Absens. Absentia.

Absenti qualiter intimari debeat promissio, ut ab eo acceptari censeatur. 8. 1
 Absentis nomine quis eam acceptare possit. 8. 2
 Absenti facta promissio, nullo pro eo acceptante, in utroque foro revocari potest ante acceptationem. 9. 2
 An absentes filii, pro quibus parentes contraxerunt sponsalia, ea ratificare censeantur, si de eo facti certiores, non contradicunt. 15. 3
 Per absentiam qualiter solvantur sponsalia. 63. *vid. Sponsa.*

Accusare.

Accusare seu impugnare matrimonium contrahendum denunciando impedimentum possunt omnes. 270. 1
 Modò aliâ viâ sponso à contrahendo matrimonio dimovere nequeant; in quo casu iure divino ac naturali ad hoc tenentur. 270. 1
 Accusare in matrimonium contractum potest solus conjux, dum agitur ad separationem thori & cohabitationis ob adulterium, sævitiam &c. 270. 2
 Dum agitur de eo ad dissolutionem illius, & impedimentum dirimens est impotentia, soli conjuges accusare possunt. *ibid.*
 Si impedimentum est consanguinitatis, affinitatis, publicæ honestatis, accusare possunt primò parentes, & dein fratres & sorores, & his deficientibus, extranei antiquiores & viciniore. *ibid.*
 Ac demum, si impedimentum est aliud, v.g. defectus parochi, professio religiosa, accusare possunt etiam alii extranei, ac præcipuè interesse habentes. *ibid.*
 Ad accusandum matrimonium idonei, possunt etiam testari pro vel contra illud, dum agitur de eo conjungendo vel dissolvendo. 270. 3
 Ab accusatione matrimonii, quinam in specie repellantur. 271

Actio.

Actio civilis & criminalis competit conjugi innocenti adversus conjugem adulterum. 302. 1
 Actio criminalis competit marito contra uxorem. *ibid.*
 Hæ actiones coram quo Judice intentandæ. 301. 2
 Actio civilis, quò ad divortium & amissionem dotis contra conjugem adulterum intentanda necessariò apud Judicem ecclesiasticum. *ibid.*
 Actio criminalis sanguinis contra conjugem adul-

terum necessariò intentanda coram iudice laico. *ibid.*

Actio criminalis, quò ad alias pœnas contra conjugem adulteram intentari potest, tam apud Judicem ecclesiasticum, quàm sæcularem. *ibid.*
 Actio civili intentata, nequit transire ad criminalem. 302. 3

Adoptio. Adoptare.

Adoptare quis nequit per procuratorem. 210. 2
 Adoptare quid sit. 214. 1
 Adoptare non est concessum fœminis. *ibid.*
 Adoptans debet esse annis major adoptato, ita, ut hujus possit esse pater ratione ætatis. *ibid.*
 Adoptatio alia est perfecta dicta arrogatio, & quæ illa. 214. 2
 Alia imperfecta, seu simplex & specialis, & quæ illa. *ibid.*
 Ex adoptione perfecta oritur cognatio legalis; an etiam ex imperfecta. 216. 1. & 2
 Adoptatus non debet esse impotens ad gignendos filios. 214. 1
 Soluta adoptione per mortem adoptantis, vel emancipationis adoptati, durat impedimentum dirimens matrimonium ab ea inductum. 218. 3

Adulter. Adultera.

Ex uxore, quam constat esse adulteram, nati stante matrimonio, censentur legitimi; quod tamen limitatur. 260. 6
 Ad adulterum recipiendum Ecclesia compellere nequit innocentem, dum adulterium est notorium. 296. 1
 Ad adulteram uxorem dimitteendam regulariter non obligatur maritus. 297
 Adversus adulterum conjugem conjugi innocenti, qualiter concedatur actio civilis & criminalis. 302
 Adulteræ uxori, factò divortio, an & à quo præstanda alimenta. 306

Adulterium.

Adulterii rationem non habet fornicatio sponsi cum alia, nec è contra. 50. 4
 Adulterium, ut ex eo nascatur impedimentum dirimens matrimonium cum complice, requiritur, matrimonium esse validum & consummatum per copulam perfectam. 183. 1
 Item, ut sit formale, sive ut uterque adulterans sciat, suum complicem esse conjugatum. 283. 2
 An quælibet ignorantia conjugis utriusque sufficiat ad hoc impedimentum incurrendum. *ibid.*

Z

Adul-

- Adulterium & fides data adulteræ contrahendi cum ea matrimonii, qualiter debeant concurrere, stante eodem legitimo matrimonio. 184
- Adulterium num committat hermaphroditus, si contractio secundum unum sexum matrimonio, utatur dein alio sexu. 242
- Adulterium acceptum pro copula non tantum naturalis, sed & Sodomitica & bestiali est causa sufficiens divortii perpetui. 294. 1. & 2
- Non tamen commissum per violentiam & ignorantiam, sed formaliter tale. 294. 2
- Ob adulterium, quando non liceat facere divortium. 295. 1
- De adulterio accusare maritum, non licet uxori; hanc verò de eo accusare licet marito. *ibid.*
- In adulterio ipsum jus naturæ divortio causam præstat. 296. 2
- De adulterio requiritur certitudo moralis ad faciendam propria autoritate divortium. 296. 3
- Si adulterium commissum ab innocente, antequam sententia divortii transierit in iudicatum, tenetur is conjugii dimisso reconciliari. 304. 4
- Secus, si adulterium ab eo commissum, postquam sententia illa transit in iudicatum. *ibid.*
- Ætas.**
- Ætas in jure præscripta semper sufficit in matrimonio, non item in sponsalibus. 131
- Ætas ad contrahendum matrimonium jure naturæ nulla certa, jure canonico & legibus in fœmina 12. anni completi, in mare 14. 137. 1. & 2
- Ætas nulla certa requiritur in suscipiente seu levante baptizatum ad contrahendam cognitionem spiritualem. 208
- Affinitas.**
- Affinitas quid sit. 228
- Verè & propriè non nascitur ex matrimonio rato tantum. *ibid.*
- Ex affioitate non nascitur alia affinitas. *ibid.*
- Affinitas jure ecclesiastico nascitur ex copula illicita; non nascitur ex ea jure civili. 229
- Non nascitur, nisi ex copula perfecta per se apta generationi, adeoque habita cum seminatione. 230
- An nascatur ex copula habita cum seminatione folius viri. *ibid.*
- Non nascitur ex copula Sodomitica cum fœmina. *ibid.*
- Affinitas contracta in primo gradu lineæ transversæ matrimonium contractum, vel contrahendum non reddit irritum jure naturæ. 231. 2
- Affinitas orta ex copula fornicaria, etiam in gradu lineæ rectæ, jure naturæ non dirimit matrimonium. 231. 3
- Affinitas orta ex copula illicita, in eodem gradu dirimit sponsalia de futuro, tam contracta, quam contrahenda, in quo matrimonium. 233. 1
- Superveniens matrimonio etiam rato tantum illud non dirimit. 233. 2
- Affinitas ex copula cum consanguinea uxoris impediabat petitionem debiti usque ad quartum gradum, modò non nisi ad secundum. 224. 1
- Quod ipsum limitatur variè. *ibid.* 14.
- Pars tamea innocens illud petere potest, & peti- tum negare, uti & licitè reddere. 224. 3
- Affinitatem cum sponsa sua contrahit cognoscens consanguineam ejus in primo vel secundo gradu, etsi incestuosus non sit. 224. 4
- Affinitas dirimens matrimonium qualiter probanda. 235
- Alimenta.**
- Alimenta liberis indignè contra voluntatem parentum nubentibus hi denegare non possunt. 293. 1
- Alimenta præstanda uxori tempore divortii à viro. 293. 1
- Alimenta & litis expensæ, lire pendente super causa divortii ob adulterium, à quo ministrandæ reo. 301. 4
- Alimenta an & à quo præstanda uxori adulteræ factò divortio. 306
- Alimenta non sunt deneganda viduæ pauperi trans- eunti ad secundas nuptias ab hæredibus defuncti mariti. 318
- Archiepiscopus.**
- Archiepiscopus non habet jurisdictionem in sub- ditos suorum suffraganeorum. 148
- Nisi dum actu visitat suos suffraganeos; quo tem- pore censetur Ordinarius, potestque per se & alios assistere eorum matrimoniis, uti etiam causâ ad eum devolutâ. *ibid.*
- Arrha.**
- Arrhæ quid importent. 32
- Arrharum, quæ pignus sunt contrahendi matri- monii, natura est, ut fidei violator eas amittat. 32. 2
- Arrhæ num utrimque constitui possint. 33
- Arrhas datas amittit, & acceptas restituere debet fidei violator. *ibid.*
- Arrhæ constitui possunt tam in specie v. g. fundo, quam in quantitate. 34. 1
- Arrhæ, in qua quantitate constitui possint. 34. 2
- An excedere possint dotem. *ibid.*
- Arrhæ non contracto matrimonio reddendæ ei, à quo datæ. 35. 1
- Arrhas dans amittit, si ob ejus culpam non contra- hatur matrimonium. 35. 2
- Arrhas restituere debet recipiens, addito tanto, quanti valent, si ejus culpâ non contrahatur matrimonium. *ibid.*
- Arrharum traditioni adjecta illa pœna dupli vel quadrupli, valet etiam jure canonico. 36. 1
- Arrhas resiliens injustè amittit ante sententiam Ju- dicis. 36. 2
- Non verò ante illam incurrit pœnam dupli. *ibid.*
- Nec satis est illam peti à parte. *ibid.*
- Arrhæ datæ in pignus contrahendi matrimonii, in quo differant ab arrhis dictis Morgengab. 37. 1
- Arrharum, harum donatio non est merè liberalis, sed remuneratoria & onerosa. 37. 2
- Hæ arrhæ posterioris generis, in qua quantitate concedi possint. 38. 1
- Hæ arrhæ concedendæ ex bonis, quæ quis tem- pore donationis vel promissionis habet, & non ex bonis habendis. 38. 2
- Concedendæ ex bonis, quæ habet deducto ære alieno. 38. 3
- An & qualiter constitui possint in feudo. 38. 4
- Arrhæ à marito habente proles ex priore thoro concedendæ non nisi ex hæreditatis parte, de qua liberè disponere potest. 38. 5
- Arrhas has, morgengabas, non obligatur sponsus conferre sponsæ. *ibid.*
- Arrhas qui concedere possint. 39. 1
- Arrha-

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

Arrharum donatio facta à minore, carente curatore de bonis immobilibus, vel quæ servando servari possunt, est nulla sine Judicis sententia.

39.2.

Ratificatur tamen ipso jure, elapso quinquennio, post 25. annos ætatis.

ibid.

Arrharum donatio & promissio facta à minore ex rebus mobilibus in ea quantitate, quam leges permittunt, est valida etiam citra decretum Judicis, non tamen citra auctoritatem curatoris.

ib.

Arrhas promittere potest filius pubes inconsulto patre ex bonis, quorum dominium & administrationem habet.

39.3

Secus est de arrhis ex bonis, quorum pater administrationem & usumfructum habet.

ibid.

Arrhas filius impubes ne quidem de licentia patris constituere potest.

ibid.

Arrhæ promittuntur in dotis remunerationem, quasi pignus dotis promissæ non solutæ.

ibid.

Arrhas promissas non tenetur quis solvere, si dos inculpabiliter soluta.

ibid.

Arrhæ dictæ Morgengab non acquiruntur sponte irrevocabiliter ante consummatum matrimonium.

40.1

Arrhæ hæ solutis sponsalibus vel matrimonio citra culpam dantis vel promittentis, huic reddendæ.

ibid.

Qualiter earum medietatem lucretur sponsa solutis sponsalibus citra culpam dantis, si intercessit osculum.

40.2

De his arrhis qualiter disponere possit uxor, transiens ad secundum matrimonium.

41

Harum arrharum datarum sponsæ in remunerationem pudicitia, nobilitatis & dotis acceptæ, quæ natura.

37

Hæ arrhæ non conceduntur donatione liberali, sed quasi permutatione & in compensationem.

41

Baptismus.

Baptismus suscipitur validè in somno vel ebrietate ab eo, qui habuit antecedenter intentionem eum recipiendi, eumque non retractavit.

5.1.

Baptismo suscepto ab infidelibus conversis, num efficiatur Sacramentum eorum matrimonium, & an ad hoc opus novo consensu.

82

Baptismus num necessariò debet esse solennis, ut ex eo oriatur cognatio spiritualis.

205.2

In Baptismo intervenire plures patrinus, veterat Tridentinum.

ibid.

Ex Baptismo invalidè collato non oritur cognatio spiritualis.

207

Benedictio.

Benedictio nuptiarum quid sit.

329.1

Benedictio hæc impertienda à proprio contrahentium parochio, vel, si is Sacerdos non sit, ab alio Sacerdote de licentia ordinarii.

ibid.

Non impertienda de jure communi secundis nuptiis, si ambo vel unus eam susceperit in primis nuptiis.

329.2

De consuetudine tamen plurium diocesium secundis nuptiis impendenda, si uni, maximè sponsæ, non fuit impensa in primis nuptiis.

329.3

Bona.

Ex quibus bonis concedendæ arrhæ, dictæ Morgengab.

38.2

Bona quæ censeantur propria.

ibid.

Ex quibus bonis filius pubes inconsulto patre possit concedere arrhas.

39.3

Ex quibus bonis sponsi fieri possit sponsalicia largitas.

43.2

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. IV.

Bona parapherna quæ dicantur. 307.4
Num ea amittat maritus adulter facto divortio. *ibid.*

Catholicus.

AD Catholicorum cum Hæreticis matrimonia non extendit se impedimentum disparitatis cultus. 116

Quo jure illicita talia matrimonia. 117. *vid.* Hæreticus.

Catholicus conjux animadverso perversionis periculo, potest se propria auctoritate separare ab hæretico conjuge.

298.1

Nequit tamen transire ad Ordines aut Religionem.

ibid.

Cardinalis.

Cardinales respectu subditorum sui Tituli habent jurisdictionem ordinariam quasi episcopalem.

Cautio.

Cautio qualis de non inferendo imposterum malo, qualiter impediatur divortium.

292.1

Censura.

A censuris Papæ reservatis non nisi iis dispensare potest Episcopus, quæ nec publicæ, nec ad forum externum deductæ.

166.6

Censura num incurratur à nesciente illam annexam delicto.

194.

Clericus.

Clerici minorum Ordinum citra dispensationem contrahunt matrimonium validè ac licitè.

178

Clerici majorum Ordinum invalidè contrahunt, & ipso facto incurrunt excommunicationem & irregularitatem.

ibid.

Cognatio Spiritualis.

Cognatio spiritualis qualiter definiatur.

202.1

Oritur solum ex susceptione & collatione Baptismi & confirmationis.

ibid.

Et quidem non nisi jure ecclesiastico sic statuente.

ib.

Qualiter jure antiquo decretalium fuerint tres species hujus cognitionis.

203.1

Cognitionis hujus species jure novo Trident. sunt tantum duæ dirimenes matrimonium, nempe paternitas & compaternitas.

203.2

Paternitas dirimat matrimonium inter baptizantem, baptizatum, & inter patrinum, seu levantem è Baptismo & baptizatum.

ibid.

Compaternitas inter patrinus & baptizati parentes dirimit matrimonium; non vero inter patrinus ipsos, dum eorum sunt plures.

ibid.

Hinc maritus & uxor, dum simul levant ex Baptismo eandem prolem alienam, non impediuntur petere debitum.

ibid.

Cognitionem hanc incurrunt singuli, dum plures simul è Baptismo levant baptizatum.

204

Nullus eam contrahit, etsi plures baptizatum levant, dum nullus ad id constitutus.

ibid.

Ex pluribus designatis successivè levantibus baptizatum, secundas ejusdem sexus, levans contrahit dictam cognitionem.

ibid.

Contrahit illam, quem Parochus, repulso constituto ad hoc à parentibus, ad hoc designavit.

ib.

Cognitionem hanc pluribus præter duos designatis non impedit contrahendam, etsi graviter prohibuerit ultra duos adhiberi patrinus.

ibid.

Cognatio hæc, an contrahatur ex Baptismo non solenni.

205

Cognitionem hanc num contrahant Monachi & Religiosi, quibus prohibitum levare ex Baptismo infantem.

206

Non contrahitur ex Baptismo invalidè collato.

207

Non

Non

Index accuratus & copiosus

- Non contrahitur ex suppletionem ceremoniarum & solennitatum omiffarum in Baptifmo privato. *ibid.*
- Adeam contrahendam nulla certa ætas, ufus tamen rationis requiritur. 208.2
- Cognitionem hanc impedire non potest Patinus per hoc, quod non voluerit eam contrahere; modo habuerit intentionem exercendi munus Patrini. *ibid.*
- Eam non contrahit non baptizatus, etfi catechumenus baptizans. 209.1
- Eam non contrahit infidelis etiam converfus, qui baptizavit filiam fidelis. 209.2
- Neque etiam fidelis levans ex facro fonte filium infidelis. 209.3
- Neque eam contrahit Legatus aut Procurator nomine alieno fufcipiens aliquem ex Baptifmo & confirmatione. 210.1
- Sed ipfe Principalis conftituens Procuratorem, feu mittens Legatum. 210.2
- Cognitionem hanc non contrahit parens in neceffitate baptizans aut levans ex Baptifmo fuam vel uxoris fuæ prolem. 211.1
- Secus eft, fi id faciat extra neceffitatem. *ibid.*
- Contrahit illam fponfus de futuro baptizans, aut levans ex Baptifmo prolem fuæ fponfæ, ac ita folvuntur fponfalia. 212.1
- An id etiam procedat, dum nefeit effe prolem uxoris. 212.2
- Cognitionem hanc contrahit hæreticus baptizans aut levans ex Baptifmo prolem Catholici. 213
- Cognatio Legalis.**
- Cognatio legalis quæ fit, & quotuplex. 215
- Cognitionis legalis fingulæ fpecies etiam jure canonico conftituunt impedimentum dirimens matrimonium. 217
- Cognatio legalis ad quos gradus dirimat matrimonium. 218. & feq.
- Durat feu dirimit matrimonium etiam foluta adoptione per mortem adoptantis, vel emancipatione adoptati. 218.3
- Concubina.**
- Concubinarum filii in veteri lege effe non poterant hæredes paternorum bonorum. 271.1
- Concubinæ etiam poft nuptias manebant ancillæ. *ibid.*
- Soli nati ex concubina loco uxoris domi detenta jure civili dicuntur naturales. 260.11
- Concubina retenta domi vel extra, eft caufa fufficiens divortii. 291.1
- Conditio.**
- Conditio, fi nubat, appofita legato, inftitutioni hæredis, donationi &c. quando valeat. 24.2. & feq.
- Conditio retrahens à nuptiis primò contrahendis appofita in ultimis voluntatibus habetur pro non adjecta. 25.1
- Secus eft de conditione prohibente nuptias pro aliquo determinato tempore. *ibid.*
- Conditio non nubendi appofita inter vivos contrahenti irrevocabili illum omnino vitiat. 25.2
- Conditio appofita viduo vel viduæ fervanda. 25.3
- Conditio, fub qua legatur fœminæ non nubenti, quam nubenti major quantitas, rejicitur. *ibid.*
- Sub conditione pendente ab alterius confenfu factum legatum manet purum, rejecta conditione. *ibid.*
- Secus eft de conditione petendi confilium. *ibid.*
- Conditio, fi non procreavit liberos, rejicitur. *ibid.*
- Conditio retrahens à nuptiis fpiritualibus, feu à religione vel ftatu ecclefiaftico eft fervanda. 26
- Conditio ineundi matrimonium fpirituale, adjecta legato vel hæreditati, non eft rejicienda. 27
- An id etiam locum habeat, dum religio defertur. *ibid.*
- Conditio fub privatione hæreditatis vel legati, fi nubat extra familiam, ignobili vel defcendenti ex Judæo, fubfiftit. 28
- Conditio neceffariò futura perinde fe habet ad fponfalia, ac fi jam eveniffet. 29.1
- Sufpendit executionem fponfalium, quæ fit per matrimonium, donec ipfa eveniat. *ibid.*
- Conditio impoffibilis vitiat contractum fponfalium, turpis verò eundem fufpendit, donec ipfa eveniat. 29.2
- Conditiones poffibiles & honeftæ inducunt obligationem expectandi eorum eventum. 29.3
- fub hac Conditione: Si Papa difpenfaverit, num contrahi poffint fponfalia ab impedito aliàs ea contrahere. 30.1
- Adveniente Conditione fub qua contracta fponfalia opus non eft noto confenfu. *ibid.*
- Sub Conditione præfente vel præteritâ contractum non fufpendit. 172.1
- Conditione existente valet, etfi exiftere eam ignorent contrahentes. *ibid.*
- Sub Conditione de futuro contrahere matrimonium licitum eft, minus tamen confultum. 172.2
- Sub Conditione neceffariò futura contractum matrimonium non fufpenditur, uti & contractum fub conditione contingente infallibiliter tamen futura. 172.3
- Conditio impoffibilis matrimonio adjecta non irritat illud, fed habetur pro non adjecta. 173.1
- Ut Conditio impoffibilis non irritet matrimonium, quæ requirantur. 173.2
- Conditiones turpes non adverfantur fubftantiæ & bonis matrimonii illud non vitiant, fed habentur pro non adjectis. 174.1
- Secus eft de adverfantibus fubftantiæ & bonis illius, & quænam illæ. 174.2
- Et inter eas num fit conditio nunquam reddendi debitum. *ibid.*
- Conditio appofita ab uno, repudiata verò ab altero contrahentium, num vitietur matrimonium. *ibid.*
- Conjux.**
- Conjux fanus conjugi leprolo quando teneatur vel non teneatur cohabitare, & reddere debitum. 197
- Conjux in neceffitate baptizans aut levans ex Baptifmo fuam vel conjugis fuæ prolem, non contrahit cognitionem fpiritualem. 211.1
- Secus, fi id faciat citra neceffitatem. 211.2
- Non potest in hoc cafu ab uxore petere debitum, etfi petere reddere debeat. *ibid.*
- Conjux ob impotentiam propria authoritate recedens an & qualiter refituenda. 255.
- Utriusque conjugum fatentium impotentiam præter triennium datum ad explorandam impotentiam requiritur. 153
- Conjuges in quibus cafibus diffoluto matrimonio ob impotentiam refituendi funt. 256
- Conjux folus impugnare potest matrimonium contractum, dum agitur de feparatione thori vel cohabitationis ob adulterium, fævitiam. 270.2
- Conjuges, quod tempus poft contractum non consummatum matrimonium habeant ad deliberandum de ingreffu religionis. 280.1
- An conjux conjugi mox ab elapfo illo tempore teneatur reddere debitum. 280.4
- Conju-

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

Conjugem deliberantem de ingressu religionis, si maritus opprimat eam, an adhuc illo invito ingredi possit. 280. 5
 An mox ab elapso illo tempore conjux petitum debitum reddere debeat. 280. 4
 An si intra illud tempus conjugem opprimat, & sic consummatur matrimonium, ea adhuc illo invito ingredi possit religionem. 280. 5
 An si intra illud tempus conjuges non cogitent nullumque habeant propositum ingrediendi religionem, nihilominus non teneantur reddere debitum. 280. 6
 Conjugi innocenti adversus conjugem adulterum qualiter computat actio civilis & criminalis. 302. 2
 Conjuges tenentur ad pœnam, sub qua se obstrinxerunt, non nubendi secundo. 315. 11
 Conjux infidelis conversus non potest suscipere sacros ordines aut professionem emittere, antequam alter conjux manens in infidelitate discesserit ab eo physice vel moraliter. 284. 1
 Illo discedente ingressus religionem num restituendus alteri conjugi jam etiam converso. *ibid.*
 Conjugum fidelium uno eorum labente in hæresim aut gentilissimum non solvitur matrimonium. 285
 Conjugibus num liceat propria autoritate solvere matrimonium, dum adsunt conjecturæ vel probationes, quæ impedimentum adesse concludunt. 287

Consanguinitas.

Consanguinitas qualiter definiatur. 219. 1
 Definitionis membra accuratè explanantur. 219. 1 & seqq.
 Consanguinitas datur inter illegitimos & spurios. 219. 3
 Datur inter Christum & B. Virginem. *ibid.*
 Consanguinitas qualiter sumatur, quândoq; strictè & civiliter. 220
 Quândoq; latè & naturaliter secundum totam vim suam significandi. *ibid.*
 Consanguinitatis arbor quid sit. 221. 1
 Consanguinitatis stipes quid sit. 221. 2
 Consanguinitatis linea quid sit & quoruplex. 221. 3
 Consanguinitatis gradus quid sint. 221. 4
 Consanguinitatis gradus computandi, regulæ quæ sint. 222. *vid. gradus.*
 In comparatione graduum linear rectæ jus civile convenit cum Jure Canonico, secus in computatione graduum linear transversæ. 223. 1
 Computatio graduum juris Canonici semper servanda quoad matrimonia fidelium. *ibid.*
 Computatio Juris Civilis quoad successiones hæreditarias servanda tam in foro Ecclesiastico quàm civili. *ibid.*
 Consanguinitas dirimit matrimonium jure Ecclesiastico, & quidem ad quartum gradum inclusivè tantum. 224
 Consanguinitas linear rectæ quoad primum gradum reddit matrimonium irritum jure naturæ. 225. 1

Consensus.

Consensu novo opus non est adveniente conditione, sub qua contracta sponsalia. 30. 2
 Consensu mutuo solvuntur sponsalia etiam jurata inter puberes. 75. 1
 Consensus hic notificari debet alteri parti, & ab ea acceptari. 75. 2
 Qualis consensus in copulam sit de essentia matrimonii. 78

Novo consensu & quali opus, dum conjuges conversi baptizantur. 82
 Consensus liber sufficiens ad peccandum mortaliter requiritur ad matrimonium. 88
 Absque consensu conjugum Deus potest conjugium acceptum pro vinculo, & obligatione, concedere, nulla tamen potestas humana. *ibid.*
 Consensus matrimonialis in quid expressè vel virtualiter ferri debeat. 89
 Consensus utriusque conjugis in matrimonium an debeat esse simul. 91
 Consensus matrimonialis est exprimendus necessariò verbis vel signis. 92. 1
 Non tamen necessitate Sacramenti per verba formaliter talia, etiam in valentibus loqui. 92. 2
 Neque etiam per se loquendo necessitate præcepti. 92. 3
 Consensus matrimonialis signum expressivum an & quando sit copula inter sponstos de futuro. 93
 Tale signum non est attentata inter eos copula. 93. 3
 Consensus matrimonialis num signum sit traductio puellæ in domum Sponsi. 94. 1
 Num tale signum sit submissio annuli à sponso sponsæ. 94. 3
 Consensu impuberum non solvuntur sponsalia eorum ante adeptam pubertatem, Hac adepta dissolvi possunt, non tantum consensu mutuo, sed alterutrius non expectato consensu alterius. 141. 1
 Consensus ficti præbici in matrimonium quæ conjecturæ. 286. 6. 1

Copula.

Copula habita, quando sit signum sufficiens contractorum sponsalium. 91. 1
 Copulam extorquens, vi, metu, importunis precibus, quando teneatur ducere desforatam. 19. 2
 Copulam, vi cujus sponsi integrè lucrantur jocularia seu sponsaliciam largitatem, non sufficit præcessisse matrimonium, cum debeat esse consummativa matrimonii contracti. 45. 2
 Copulâ subsequente posteriora sponsalia cum muliere ignara priorum sponsalium hæc solvuntur ex parte utriusque. 60. 2
 Ob copulam violentam habitam cum sponsa solvuntur sponsalia ex parte sponsi. 62. 2
 In copulam consensus an sit de essentia matrimonii. 78.
 Copulâ habitâ inter sponstos de futuro, an & quando sit signum expressivum consensus matrimonialis. 93
 Copula habitâ ab iis, qui cum impedimento dirimente contraxerunt, quando habeat distinctam malitiam à fornicatione. 105. 2
 Etiam copulâ non secutâ contrahuntur pœnæ statutæ raptoribus à Trid. 122. 7
 Ad copulam conantes impuberes qualiter peccent. 135
 Ex copula illicita jure Canonico nascitur affinitas. 229. 1
 An ea nascatur quoque jure civili ex copula illicitâ. 229. 2
 Copula, ex qua nascitur affinitas, debet esse perfecta, per se apta generationi. 230
 Non sufficit ad eam copula Sodomitica cum femina. *ibid.*
 Sufficit habita cum dormiente, ebria &c. non autem à se habita cum mortua. *ibid.*
 Copula habita sine seminatione non sufficit. *ibid.*
 An sufficiat, copulam habitam cum seminatione solius viri. *ibid.*
 Copu-

Index accuratus & copiosus

- Copula qualis requiratur ad consummandum matrimonium. 274
- Consuetudo.
- Consuetudine legitimè inductâ & præscriptâ induci possunt nova impedimenta matrimonii, & vetera abrogari. 103
- Consuetudo qualiter ex consensu Principis habeat vim abrogandi legem, novamque constituendi. *ibid.*
- Num consuetudine inveterata hæreticorum abrogata sint impedimenta quædam dirimentia matrimonii. *ibid.*
- Contractus.
- In contractum materia, quoad eorum solemnitatem quilibet contrahere debet, juxta legem & consuetudinem ibi receptam. 145. *secundò. 1*
- Ratione contractus quilibet sortitur forum. *ibid.*
- Ratione contractus ubi conveniri possit debitor. 308. 4
- Crimen.
- Criminis impedimentum dirimens matrimonium est duplex, nempe adulterium cum promissione ducendi adulteram post mortem conjugis. 182. 1
- Si occisio vel machinatio mortis proprii vel alterius conjugis cum promissione contrahendi matrimonii cum superstite conjugè. 182. 2
vide adulterium.
- Ut incurratur impedimentum criminis, an sufficiat matrimonium attentatum clandestinè. 185
- Ut incurratur, num promissio contrahendi cum adultera debeat esse vera, facta animo se obligandi. 186. 1
- An debeat esse externa & ab altera parte acceptata, & factæ acceptationis sufficiens signum taciturnitas. 186. 2
- An debeat esse mutua. 186. 3
- An sufficiat conditionata. 186. 4
- An & qualiter impedimentum criminis contrahatur ab infidelibus. 188
- An requiratur una cum occisione uxoris promissio matrimonii vel adulterium. 189
- An requiratur præcisè uxoricidium, an verò etiam locum habeat in viricidio. 190
- Non requiratur, ut occisio fiat physicè ab adultero. 191
- Cultus disparitas.
- Cultus disparitas est diversitas religionis inter baptizatum & nonbaptizatum, etsi hic sit catechumenus. 114. 1
- Dirimit matrimonium contrahendum & contractum inter Christianum & infidelem.
- Defectus.
- O**B Defectum notabilem corporis solvuntur sponsalia contracta. 69
- Ob quos Defectus tenentes se ex partè animæ supervenientes sponsalibus, aut postea innotescentes solvantur illa. 70
- Defloratio. Deflorator.
- Defloratio Virginis spe matrimonii fide promissa facta, quando inducat obligationem eam ducendi. 4. 1 & *seqq.*
- Defloratio puellæ num habeatur pro signo sufficiente consensûs sponsalium. 19. 1
- Deflorator, quandonam teneatur defloratam dotare. 19. 3
- Denunciatio.
- Denunciations trinæ tribus continuis diebus fe-
- stis inter missarum solennia à parochio vel alio de ejus commissione præmitti debent matrimonio. 155
- Et quidem sub gravi obligatione, etiam ubi non præsumitur impedimentum. 155. 3
- In quo casu omitti possint. *ibid.*
- In iis dispensare non potest parochus, bene tamen declarare, quod hic & nunc hoc præceptum non obliget. 156. 1
- Potest in iis dispensare Episcopus, ejusque Vicarius, aliique Prælati venientes nomine ordinarii, qui & hanc potestatem delegare possunt aliis. 156. 2. & 3.
- Ab onere denunciationem liberantur magnates. 157. 2
- In iis dispensandi causa ab Ordinariis examinanda; non tamen requiritur cognitio judicialis. 157. 3
- In iis dispensare censetur Ordinarius, quoties id expedit bono communi & particulari contrahentium. 158. 1
- Et si denegetur dispensatio potest matrimonium contrahi sine illis. *ibid.*
- Quæ causæ justæ in illis dispensandi. 157. 2
- Dispensatio hæc, si leviter tantum conducit bono communi vel speciali & ad libitum dispensantis, est gratiosa. 158. 2
- Denunciations si omittæ ante nuptias, an & qualiter præmittendæ consummationi matrimonii. 159
- Denunciationibus factis, quinam teneantur impedimentum matrimonii denunciare. 160. 1
- Denunciare neo tenetur, ubi impedimentum occultum & obicenta dispensatio in foro conscientie. 160. 2
- Item dum is, cui soli notum impedimentum ex solo auditu, & non recordatur, à quo audierit. 160. 3
- Denunciare tenetur is, qui solus novit impedimentum, si præmissa fraternâ correctione revelare potest sine suo damno, etsi probare nequeat. 160. 4
- Dum post denunciations opponitur impedimentum, qualiter se gerere debeat parochus. 161. 1
- Denunciations omittentium pœna. 161. 4
- Dum denunciations fiunt, omittentes manifestare impedimentum, quando repellantur ab accusando matrimonium & testificando contra illud. 271
- Dispensatio. Dispensare.
- Ad dispensationem procurandam, an & qualiter teneatur, qui sub conditione ejus procuranda promissit matrimonium. 30. 2
- Dispensationem num procurare teneatur maritus, qui promissit matrimonium consanguineæ sub conditione, si Papa dispenserit. 31. 2
- Dispensationem ab impedimento dirimente superveniente sponsalibus, num & quibus sumptibus procurare debeat, qui illud apposuit. 65. 3
- Quis dispensare possit in denunciationibus præmittendis matrimonio. 156
- Dispensandi in illis justa causa requiritur, & quanam sint justæ causæ. 157. 1. & 2
- Divortium.
- Divortium quid & quotuplex. 273
- Divortii seu separationis, quoad thorum sufficiens est periculum animæ, seu gravium peccatorum imminens ex cohabitatione. 290. 1
- Hujus causæ proponuntur plura exempla. *ibid.*
- Ad divortium faciendum, ex hac causâ innocens non eget sententia Judicis. 290. 2
- Divortii sufficiens causa est periculum grave vitæ vel

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

- vel salutis corporis imminens cohabitatione. 291. 1
- Talis causa est lepra, aliusque morbus contagiosus diu durans, uti & furor continuus, si grave inde periculum imminet. *ibid.*
- Item latrocinatio viri. *ibid.*
- Item sævitia viri, dum is atrociam verbera infligere solet sæpius. *ibid.*
- Item machinatio mortis, alteriusque mali gravis. *ibid.*
- Item graves & frequentes rixæ. *ibid.*
- Item retentio concubinæ domi vel extra. *ibid.*
- Divortium cautione præstitâ de malo impostertum non inferendo impeditur. 292. 1
- Qualis esse debeat illa cautio. 292. 2
- Divortium ob sævitiam concedendi praxis. 293. 1
- Divortii sententiâ absolutè latâ potest innocens ad ordines vel religionem transire, non verò nocens, innocente invito. 293. 2
- Divortii sententiâ latâ ad tempus cessantis sævitix id nequit potest. *ibid.*
- Post divortium absolutè factum innocente re admittente virum sævum, non potest ab eo ex præteritis separari. *ibid.*
- Divortii perpetui causâ sufficiens est adulterium etiam commissum à marito. 294. 1
- Ad divortium sufficientis adulterii nomine venit copula completa & perfecta non tantum naturalis, sed & sodomitica & bestialis. 294. 2
- Ad divortium sufficiens adulterium debet esse tale formaliter, quale non est per violentiam aut ignorantiam commissum. 294. 3
- An etiam sufficiat adulterium ex metu gravi commissum. *ibid.*
- Divortium ob adulterium non est licitum, dum uterque conjux commisit adulterium. 295. 1
- Item si vir adulterii uxoris author fuit, aut ei consentit tacitè vel expressè. 295. 2
- Quando censetur illi consentire. *ibid.*
- Item si innocens nocenti condonasset adulterium. 295. 3
- Quando censetur tacitè illud condonasse. *ibid.*
- Divortium ob adulterium licet facere innocenti citra sententiâ, quando delictum notum est per evidentiâ facti vel confessionem rei, in iudicio, etiam civili. 296. 1
- Item dum adulterium est occultum, & separatio fieri potest sine scandalo. 296. 2
- Ad divortium faciendum propria autoritate requiritur certitudo moralis de adulterio. 296. 3
- Certitudinem hanc quam præstent. *ibid.*
- Divortio facto, si sepatatus nocens querelam interponat de facta sibi injuria, statim restituendus quò ad omnia. 296. 4
- Limitatur hoc ipsum. *ibid.*
- Divortii causa sufficiens est hæresis pertinax, quâ pertinaciâ cognita potest se catholicus conjux propria autoritate separare, præsertim dum est periculum perversionis. 298. 1
- Divortio facto ob hæresin propriâ autoritate, tenetur catholicus hæreticum conjugem respicientem recipere. 298. 2
- Secus est de hæretico Ecclesiæ iudicio declarato, qui etiam catholico invito non potest ordines suscipere, aut religionem ingredi. 298. 3. & 4
- Jus faciendi divortium non censetur habere Catholicus habens cum eo copulam post sententiâ. 298. 5
- Divortium fieri potest ob alias quoque causas præter jam enumeratas. 299
- Divortium consummato matrimonio fieri nequit ob ingressum religionis seclusa omni alia causâ, conjuge altero invito. 300. 1
- Divortium intentans innocens judicialiter qualiter procedere debeat. 302
- Divortii sententiâ latâ, num nocens teneatur reconciliari innocenti, dum is id vult. 303
- Divortio facto, nocens non potest transire ad ordines aut religionem, quamdiu est spes reconciliationis. 303
- In quibus casibus hæc spes cessare censetur. *ibid.*
- Facto divortio per sententiâ potest, non tamen tenetur reconciliari innocens nocenti, etiam si hic emendatus id petat. 304. 1
- Potest non reconciliatus illi transire ad ordines aut religionem absque eo, quod repeti possit à nocente emendato. 304. 2
- Si propriâ autoritate ob adulterium occultum discessit, validè, non licitè transit ad ordines aut religionem, potèstque repeti à nocente. *ibid.*
- Divortii sententiâ deprehensâ nullâ, debet reconciliari alteri. 304. 3
- An si in hoc casu ambo professi, unus alterum revocare possit. *ibid.*
- Si post divortii sententiâ, antequam hæc transierit in rem iudicatam, innocens incidit quoque in adulterium, tenetur conjugi dimisso reconciliari, etiam dum ejus adulterium est occultum. 304
- Secus est, si post sententiâ, quæ jam transit in iudicatum, commissum adulterium. *ibid.*
- Divortio facto, apud quem conjugum educandæ proles. 305. 1
- Si divortium factum neutrius vel utriusque conjugum culpâ liberi minores triennio, apud Matrem, majores apud Patrem ejusque sumptibus alendi. 305. 2
- Divortio facto, an & à quo præstanda alimenta uxori. 306
- Divortio facto culpâ viri, uxori restituenda dos & medietas lucratorem usque ad tempus divortii. 307. 1
- Facto divortio ob adulterium uxoris, neque dos, neque pars acquiritorum est restituenda. *ibid.*
- Idem est, si divortium factum ob quodcumque aliud delictum uxoris. *ibid.*
- Extenditur hoc ipsum. 307. 2
- Secus est, si vir propria autoritate separavit se ab adultera. 307. 3
- Item, si uxor post divortium reconciliata. *ibid.*
- Item si innocens post sententiâ divortii, etiam quæ transit in iudicatum, commisit adulterium. *ibid.*
- An id ipsum procedat, si vir ante sententiâ pactus cum uxore adultera de non accusando illam criminaliter, dein incidat in adulterium. *ibid.*
- Facto divortio, maritus num amittat bona paraphernalia. 307. 4
- Amittit donationem propter nuptias vir adulter, eamque lucratur uxor innocens. 307. 5
- In causis divortii quò ad vinculum iudex alius non quam Ecclesiasticus. 308. 1
- In causis divortii citans & cognoscens Iudex Laicus, quam pœnam incurrat. *ibid.*

Dominus.

- Dominis invitis liberè matrimonium contrahere possunt servi adscriptitii, quin & proprietatis. 198. 1 & 2
- Dominus peccant mortaliter, & ab Ecclesia, si ei subiecti, semovendi, dum servos à contrahendo matrimonio impediunt. 198. 2

An

- An puniretutā conscientia possint servum se invitis contrahentem matrimonium, 198. 2
- Dominis invitis contracta matrimonia servorum irritare potest jus civile, & de facto illis interdixit, 198. 2
- Huic Dispositioni derogatum per Jus Canon. *ibid.*
- An Dominus & quando indirectè impedire possit matrimonium servi, vendendo v. g. in terras longinquas. 199
- Si Dominus servum tradat in matrimonium personæ liberæ ignaræ hujus servitutis, nec eam detegat, studio tacens, eo ipso servus consequitur libertatem. 200. 1
- Idem est si servum tradat nuptii dotale instrumentum conficiens homini libero etiam scienti servitutem. 200. 2
- A Domini potestate debitisque ei servitiis non eximitur servus contrahens matrimonium sive cum libera, sive cum serva. 200. 3
- A Domino non ita occupari possunt servi, quin conveniente tempore vacare possint matrimonio reddendo debitum. *ibid.*
- Dominus gravis negotii causa mittere potest servum conjugatum in longinquas terras. *ibid.*
- Donatio.**
- Donatio nunquam præsumi debet, quoties alia causa quam Donationis intelligi potest. 142. 2
- Donatio propter nuptias quæ. 307. 5
- Donationem propter nuptias amittit vir adulter, & lucratur uxor. *ibid.*
- Donatio inter virum & uxorem duplex est, alia ex mera liberalitate, alia propter causam. 309
- Qualis est Donatio propter nuptias facta à marito in compensationem datæ sibi dotis ab uxore. *ibid.*
- Quæ soluto matrimonio redit ad maritum superstitem aut ejus hæredes. *ibid.*
- Talis etiam, an Donatio, quæ fit causa remunerationis ob præstita ab uno conjugum alteri obsequia ordinariè indebita. *ibid.*
- Donatio merè liberalis facta stante matrimonio inter conjuges est invalida tam Jure Civili, quam Canonico. 310. 1
- Valida tamen est, si ex ea donans pauperior non fiat, cum locupletatione donatarii. 310. 2
- Item valet, etsi donatarius fiat exinde ditior, modò donans non fiat pauperior. *ibid.*
- Hujus rei plura exempla. *ibid.*
- Item valet, dum donatum est exigui pretii, vel etiam mutux Donationis, quarum una alteram non notabiliter excedat. 310. 3
- Item, quâ vir remittit uxori usuras dotis non solutæ ex conventionem debitas. *ibid.*
- Item gratuita concessio ædij, usus servorum, animalium, vestium. *ibid.*
- Item facta inter Regem & Reginam aliòsque Principes vel Comites. *ibid.*
- Item donatio facta mortis causâ, non tamen cum conditione, ut sit irrevocabilis. *ibid.*
- Remissio pretii rei emptæ ex toto vel ex parte, si fiat animo donandi inter conjuges, uti & remissio debiti est invalida. *ibid.*
- Donatio mera liberalis inter conjuges putativè tantum tales, an valeat. 311
- Donatio gratuita inter conjuges ab initio invalida ex post validatur per juramentum de non revocando illam. 312. 1
- Item per mortem naturalem donantis, si is eam in vivis non revocavit, modò eo vivente res donata sit tradita, ejusque possessio translata. 312. 2
- Item per mortem civilem donantis, 312. 3
- Quod limitatur. *ibid.*
- Dos. Dotare.**
- Quandonam deflorator Virginis tenetur eam dotare. 19. 3
- Qui vi, metu injusto, importunis precibus defloravit non tenetur copulativè eam ducere & dotare. 19. 4. 5
- Quantam dotem debeat dare deflorator Virgini à se seductæ. 19. 6
- Dotem num excedere possint arrhæ. 34. 2
- Dotem concessam uxori tanquam adolescentiori & nobiliori eam non tenetur reservare filius. 41
- Ob dotis promissæ defectum solvuntur sponsalia. 71. 1
- Dotare filiam minorem 25. annis, quin & majorem nubentem contra voluntatem suam tenetur Pater. 99. 2
- Dotis constitutio est propria hominis liberi, & eo ipso, quòd Dominus præter illam ancillæ vel servo, censetur facere liberum. 200. 2
- Dos & medietas lucratorum usque ad tempus divortii restituenda uxori factò divortio culpâ viri, 307. 1
- Neque dos, neque medietas lucratorum restituenda, si divortium factum culpâ uxoris. *ibid.*
- Quod ipsum extenditur. 307. 2
- Secus est, si vir propria autoritate se separaverit ab uxore adultera. 307. 3
- Item, si innocens post sententiam divortii, etiam quæ transit in judicatum, admisit quoque adulterium. *ibid.*
- Dos de jure communi potest fieri tam ante quam post matrimonium. 309
- Soluto matrimonio, redit ad uxorem ejusve hæredes, aut patrem dotantem. *ibid.*
- Episcopus.**
- E**piscopus pro sua Diocesi num constituere possit impedimenta dirimentia matrimonii. 102. 6
- Episcopus in impedimento non contrahendi cum alia sponsalia nata ex voto simplice non nubendi, dispensare cur nequeat. 107
- Episcopus qualiter dispensare nequeat cum impuberibus ad contrahendum matrimonium. 139
- Episcopus absolvere nequit à suspensione incurra à parochò ob assistentiam matrimonii sine proclamationibus vel testibus in debito numero non adhibitis. 166. 6. *vide Suspensio.*
- Ab iis tantum censuris Papæ reservatis absolvere potest, quæ nec publicæ, nec ad forum externum deductæ, *ibid.*
- Nequit dispensare in decreto Concilii generalis. *ibid.*
- Episcopus num dispensare possit in tempore, quo prohibentur solennes nuptiæ. 259
- Episcopus solus est Judex competens in causis matrimonialibus. 272. 2
- Error.**
- Error circa substantiam seu individuum personæ reddit matrimonium nullum. 125. 1
- Secus est de errore circa qualitatem, etsi sit antecedens. 25. 2
- Nisi tamen contractus habeat expressam & æqualem voluntatem non contrahendi cum hac muliere, nisi habeat hanc qualitatem. 125. 3
- Error conditionis servilis, quo jure irritat matrimonium. 128
- Eunuchus.**
- Eunuchi utroque testiculo carentes sunt jure naturæ incapaces contrahere matrimonium. 239
- Excom-

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

Excommunicatio.

Excommunicationem incurrit ipso facto Domini temporales cogentes minis subditos ad contrahendum matrimonium; secus est parentibus & Dominis non temporalibus. 97
Veram excommunicationem importat pœna anathematis. 97

Executio.

Executionem testamenti prioris mariti, si habeat uxor superstes, amittit transeundo ad secundas nuptias. 315. 7

Expensæ.

Expensas factas in parandis nuptiis iuste resiliens à sponsalibus, an solvere teneatur alteri parti. 76
Cujus conjugis expensis alenda proles facta divortio quò ad thorum vel etiam quo ad vinculum. 305

Fama.

Fama orta à viris fide dignis de impedimento sufficit ad solvenda sponsalia. 74. 4
Fama de morte conjugis per se non præstat certitudinem moralem. 32. 4
Qualiter ut eam præstat suffulta aliis circumstantiis, conjecturis, indicis probanda. *ibid.*

Fœmina.

Fœminam cognoscens sine vi & dolo & citra spem factam matrimonii, ad quid teneatur. 29. 4
Qui sicq̃a promissione matrimonii seduxit fœminam ad copulam, non satisfacit eam dotando, sed tenetur determinatè eam ducere. 19. 7
Limitatur hoc ipsum variè. 19. 8
Fœminæ non possunt adoptare. 214. 1
Fœminæ non censentur impotentes ob senium ad matrimonium. 239
Fœmina ob arctitudinem inepta congressui, dum ei sine gravi periculo subveniri potest, an teneatur parti scilicet. 247. 2
Fœmina, quæ ob arctitudinem cognosci non potuit, & ideo separata à viro, qualiter huic reddenda, postquam probatum, eam ab alio cognitam. 248
Fœminæ probare nitenti impotentiam viri elapso triennio, negatur audientia. 250. 2

Feudum.

In feudo an & qualiter constitui possint arrhæ. 38. 4
In feudo succedere possunt legitimati per sublequens matrimonium. 264. 3

Fidejussor.

Fidejussores num adhiberi possint ad majorem sponsalium firmitatem, & ad quid ii teneantur. 21. 1

Fidelis.

Fidelis ex dispensatione Papæ cum infideli contrahens matrimonium, non suscipit sacramentum. 83
Fideles num contrahere possint matrimonium absque eo, quòd suscipiant Sacramentum. 84
Fidelis baptizans filium infidelis non contrahit cognationem spiritualem, idem est, si levet eum. 209. 3

Filius. Filia.

Filii nomen in singulari numero prolatur ad solos masculos, prolatur in plurali ad utriusque sexus liberos extenditur. 260. 1
Filios suos legitimare possunt Principes, non tamen Comites Palatini. 268. 3
Filius ad contrahendum matrimonium est liber, sui juris, & parentibus non subditus. 12. 2
Filius tacens & non contradicens, dum in ejus præsentia pater nomine illius contrahit sponsalia, consentire censetur. 15. 2
An idem sit, si parentes proabsentibus filiis con-

R., P., Leur. Jur. Can. Lib. IV.

trahant sponsalia eorum non contradicentium nomine, postquam de eo facti certiorem. 15. 3

Ut filius in hoc casu censeatur consensisse, debet illi facta notificatio fuisse per ipsos parentes. *ibid.*

Filius familias pubes inconsulto patre promittere potest arrhas ex bonis, quorum ipse habet dominium & administrationem. 39. 3

Filius impubes ne quidem delicta patris eas concedere potest. *ibid.*

Filii quando & qualiter cogi à parentibus ad contrahendum matrimonium possint. *ibid.*

Filium aut filiam nubentem indignè invitis parentibus quando exhereditare possint parentes. 99. 1

Tementur ad petendam eorum consilium in ordine ad contrahendum matrimonium. *ibid.*

Filiam minorem 25. annis, quin & majorem etiam indigno nubentem contra voluntatem suam, pater dotare tenetur. 99. 2

Filius quòd statum servitutis vel libertatis sequitur matrem, non patrem, idque etiam si natus ex matrimonio non legitimo, aut ex propriâ ancilla. 201. 1

Quòd nobilitatem & dignitatem sequitur patrem. 201. 3

Filio prioris thori conjux transiens ad secundas nuptias, tenetur relinquere bona quocunque titulo accepta à prædefuncto conjuge, quòd proprietatem. 315. 4

Fallit hoc ipsum in pluribus casibus. *ibid.*

Qualiter amittat tutelam & educationem filiorum mater. 315. 4. & 5

Qualiter consentiendo filii in secundas nuptias patris liberent eum ab obligatione relinquendi illis bona accepta à prædefuncta uxore. 315. 4

Fiscus.

An fisco cedat sponsalitia largitas, dum sponsi conscii impedimenti contraxerunt sponsalia. 45. 3

Fornicatio.

Per fornicationem sponso cum alio contra quam virtutem peccetur. 40. 4

Per Fornicationem sponsi cum alia, num irrogetur gravis injuria sponsæ. *ibid.*

Per Fornicationem sponsæ cum alio inferitur gravis injuria sponso. *ibid.*

Fornicatio hæc non habet rationem adulterii. *ibid.*

Ob Fornicationem utriusque sponsi num uterque resiliere possit à sponsalibus. 62. 3

Ob Fornicationem sponsæ factam ante sponsalia postea prius cognitam, resiliere potest sponso. 67

Non tamen id potest sponsa ob talem Fornicationem sponsi. *ibid.*

Frater.

A Fratre nomine fratris vel sororis præsentis non contradicentis facta sponsalitia an valeant. 15. 4

Furiosus.

Furiosi contrahere nequeunt sponsalia nisi pro tempore lucidi intervalli, ita etiam, ut tunc valida maneat redeunte furore. 47. 1. & 2

A Furioso gestus actus dum dubitatur, an gestus tempore lucidi intervalli, præsumitur gestus tempore furoris. 47. 2

Gradus.

Gradus consanguinitatis quis dicatur. 221. 4

Pro Gradibus consanguinitatis cognoscendis & computandis, quæ sint regulæ. 222

Pro linearecta hæc est regula tam Jure Civili quam Canonico recepta: tot gradibus unus ab altero distat, quot generationibus medianibus ab eo descendit. 222. 1

Aa

Pro

Index accuratus & copiosus

- Pro linea transversa quot gradibus personæ à communi stipite tot inter se distant. 222. 2
 Pro linea transversa quæ regula. 222. 3
 Hæc graduum computatio an in utroque jure servetur pariformiter. 223
- Hæres. Hæreditas.**
- H**æreditatis legatio facta Titia, si nubat Cajo, valet. 24. 2
 An valeat, dum Cajo est consanguineus Titia. *ibid.*
 Hæreditatem sub conditione non nubendi adire quis potest primò & iteratò nubens. 25. 4
 Sub privatione Hæreditatis facta conditio, si nubat extra familiam vel ignobili, subsistit. 28
 In hæreditate succedere possunt legitimati per subsequens matrimonium. 264. 3
- Hæreticus.**
- Hæreticorum matrimonia num valeant in vi consuetudinis, quæ abrogata impedimenta dirimentia matrimonii. 103
 Ad hæreticos non extendit se impedimentum disparitatis cultûs. 116
 Cum Hæreticis conjugia Catholicorum sunt prohibita jure Ecclesiastico. 117. 1
 Sunt illicita jure naturæ, quando est periculum perversionis Catholici, vel educationis prolium in hæresi vel magnorum jurtorum. 117. 2
 Secus est, dum in aliqua provincia vel etiam hic & nunc cessat tale periculum. *ibid.*
 Ubi tamen Catholici non permittuntur profiteri religionem suam, an cessante hoc periculo Catholicici contrahere possint cum hæreticis auctoritate privata. 117. 3
 Stante dicto perversionis periculo, an in aliquibus casibus honestati & licitum reddi possit tale matrimonium. 117. 4
 In locis hæreticorum matrimonia clandestina contracta an valeant. 146.
 Hæreticorum parochus proprius est parochus Catholicus, in cujus parochia degunt. 147. 3
 Hæreticus baptizans, aut levans ex baptismo, aut confirmatione prolem Catholici contrahit cognationem spirituales. 213
 Hæreticum conversum Catholicus, qui se propria auctoritate ab eo separavit, tenetur recipere. 298. 1
 Non tamen judicio Ecclesiæ declaratum, quin & in eo casu ingredi potest religionem. 298. 2
 Hæreticus damnatus respiciens non potest mutare statum invito Catholico, sed tenetur ad eum redire, si is velit. 298. 4
 Hæreticus habente copulam cum Catholico conjugate ante sententiam, hic non censetur remittere jus se ab eo separandi; secus, si habeat copulam post sententiam. 298. 5
- Hermaphroditus.**
- Hermaphroditus qualiter contrahere possit matrimonium. 242
- Honestas. Publica.**
- Honestatis publicæ impedimentum dirimens matrimonii quid sit. 109. 1
 Inter quos dirimat matrimonium. *ibid.*
 Est introductum solo Jure Ecclesiastico. 109. 2
 Olim dirimebat tam ortum ex sponsalibus quam ex matrimonio rato, ad quartum gradum inclusivè. 110. 1
 Hodiedum ortum ex sponsalibus non nisi ad gradum primum, ortum ex matrimonio rato adhuc ad gradum quartum. 110. 2
- Non oritur ex sponsalibus invalidis, etiam si defectus invalidans ea sit occultus. 111. 2
 Oritur ex matrimonio irritò aliunde quam ex defectu consensûs. 111. 3
 Oritur ex sponsalibus contractis à pubere cum minore septennio, in quo malitia superat ætatem. 111. 4
 Non oritur ex sponsalibus incertis. 112. 1
 Non oritur ex sponsalibus & matrimonio contractis conditionatis ante impletam conditionem. 112. 2
- Ignorantia.**
- I**gnorantia juris non excusat ignorantem, non tamen nocet tertio. 260. 3
 Ignorantia affectata æquivalet scientiæ. 260. 4
- Illegitimus.**
- Illegitimi qualiter censentur filii nati ommissis denunciationibus ex matrimonio invalido ob impedimentum consanguinitatis & affinitatis aliunde probabiliter ignorato. 164. 1. & 3
 Secus est, si nascantur sublata clandestinitate, Ecclesiæ per sententiam judicante esse verum matrimonium. 164. 4
 Illegitimi omnes sunt, qui extra matrimonium ex copula fornicaria nati. 260. 11
 Horum alii sunt naturales, & hi quinam Jure Canonico & quinam Jure Civili. *ibid.*
 Illegitimi naturales ii dicuntur manzeres, qui nati ex scorto. *ibid.*
 Illegitimi quinam dicuntur spurii, quinam dicuntur spurii sacrilegi. *ibid.*
 Illegitimi sæculares ad nulla munia Ecclesiastica neque ad ordines, etiam minores, promoveri possunt. 261
 Illegitimi regulares ad quæ promoveri nequeant. 262
- Impedimentum.**
- Impedimentum solum impediens superveniens sponsalibus, excepto voto religionis & castitatis, non solvit sponsalia ex parte innocentis. 65. 1
 Ob impedimentum dirimens solvuntur ex parte innocentis, ita etiam, ut is non teneatur admittere dispensationem ab eo. 65. 3
 Impedimento occulto, quod, si sciretur, retraheret à sponsalibus, laborans num ex tacito contrahere possit sponsalia. 68
 Fama de impedimento sufficiens est ad dissolvenda sponsalia jurata. 74. 3
 Impedimentum dirimens falsò existimans subselle, an validè consentire in matrimonium possit. 102. 1
 Impedimenta matrimonii quatuor duplicia. 102. 2
 Impedimenta hæc, quantum est ex natura rei, conclusis constitutionibus Ecclesiasticis, constituere potest omnis Magistratus, etiam civilis, habens potestatem ferendi leges. 102. 2
 Impedimenta hæc statuendi potestas respectu fidelium Magistratui sæculari sublata est ab Ecclesiæ. 102. 3
 Respectu tamen infidelium sibi subjectorum ea statuere possunt. 102. 5
 Uti & Principes Ethnici pro infidelibus sibi subjectis. 102. 4
 Impedimenta dirimentia statuendi potestas reservata summo Pontifici. 102. 6
 Hæc impedimenta non nisi generalibus canonibus ab eo aut generali concilio ab illo confirmato statui possunt. *ibid.*
 Num ea constitui possint ab Episcopo pro sua Diocesi. *ibid.*
 Impe-

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

Impedimenta dirimentia num abrogari & nova institui possint vi consuetudinis legitimæ præscriptæ.	103	Impotentia ad copulam quæ sit.	236. 1
Impedimenta impediencia quæ.	104. 1	Impotentia hæc provenire potest ex causa naturali intrinseca vel ex causa extrinseca & accidentaria.	<i>ibid.</i>
Quænam ex illis non sint amplius in usu.	104. 2	Impotentia ad copulam alia est absoluta, nimirum respectu omnium fœminarum, alia respectu determinatæ personæ.	236. 2
Impedimenta dirimentia quæ.	105. 1	Alia temporalis alia perpetua.	<i>ibid.</i>
Cum impedimento dirimente attentans, aut de factò contrahens matrimonium peccat mortaliter contra virtutem, cujus intuitu constitutum.	105. 2	Impotentia perpetua nomine venit non tantum, quæ sine morte, sed & quæ sine illius aut gravis morbi periculo tolli nequit.	237
Cum impedimento quocunque contrahatur, committitur sacrilegium.	<i>ibid.</i>	Illius nomine non venit, si medicorum iudicio tolli possit, patiens verò renuat, aut admittere non teneatur curationem.	<i>ibid.</i>
Cum quo impedimento contractum, exprimentum in confessione.	105. 3	Perpetua non est, dum fœmina scit non posse se sine manifesto suæ aut prolis suæ periculo concipere.	238
Impedimentum carechismi quid sit, & num sublatum per Trident.	106	Impotentia perpetua absoluta dirimit matrimonium contrahendum, subsequens verò contractum illud non dirimit.	239
Impedimentum contrahendi cum alia inducunt sponsalia valida pura.	107	Impotentia perpetua laborat vir non valeas penetrare vas fœmineum, etsi in introitu semen effundat, & fœmina partem aliquam attrahat.	239
Non tamen illud inducunt sponsalia contracta post & contra sponsalia prima.	<i>ibid.</i>	Senes decrepiti non censentur impotentes, si natura vel arte medica juvari possunt ad habendam copulam.	<i>ibid.</i>
In hoc impedimento dispensare nequit Episcopus ideo, quia per sponsalia prima jus quæsitum tertio.	<i>ibid.</i>	Secus est de senibus omnino exhaustis, qui iudicio medicorum ad id juvari nequeunt.	240
Impedimentum publicæ honestatis quid, quo iure inductum, inter quos, ad quem gradum dirimat.	110. <i>vide Honestas publica.</i>	Impotentes ob senium non censentur fœminæ.	239
Non oritur hodie dum ex sponsalibus quacunque ratione irritis, etiamsi defectus irritans ea, sit occultus.	111. 2	Impotentia perpetua coeundi num irritet matrimonium contrahendum cum ea persona respectu cuius est.	244
Oritur ex matrimonio irritò aliunde quam ex defectu consensûs modo sicut olim.	111. 3	Impotentia hac sublatâ per miraculum, manet nullum, secus est sublatâ illâ consuetis Ecclesiæ exorcismis.	<i>ibid.</i>
Oritur ex sponsalibus contractis à pubere cum minore septennio, in quo tamen malitia supplet ætatem.	111. 4	Impotentia temporalis non impedit matrimonium contrahendum.	245
Non oritur ex sponsalibus incertis.	112. 1	Impotentia perpetua superveniens non dirimit matrimonium consummatum, sed ratum tantum.	246. 1
Neque ortum ex sponsalibus contractis conditionate ante impletionem conditionis, bene tamen hac implera.	112. 2	Impotentia effundendi verum semen superveniens non impedit petitionem & redditionem debiti.	246. 2
Impedimentum hoc morte alterius sponforum non cessat.	113. 1	Impotentia seminandi intra vas superveniente non prohibentur conjugibus oscula tactus, citra pollutionis periculum.	<i>ibid.</i>
An cesset dissolutis sponsalibus mutuo consensu, vel etiam ex alia causa.	113	Impotentia generationis (ut dum mulier scit, se semper edere fœtus mortuos aut concipiendo exponi se periculo, non tenetur reddere debitum, potest tamen petere.	<i>ibid.</i>
Impedimentum disparitatis cultûs, quid sit, quo iure dirimat matrimonium, an extendatur ad catechumenos.	114. & seqq. <i>vide Cultûs disparitas.</i>	Impotens fœmina propter arctitudinem coitus an & quando teneatur pati scissuram.	247
Impedimentum hoc non extendit se ad hæreticos.	116.	De impotentia dubius peccat mortaliter contrahendo matrimonium.	249. 1
Impedimentum dirimens hodiernum est raptus, non quidem perpetuum, sed temporale, donec rapta suæ restitatur libertati.	122. 1	De ea dubius, stante eo dubio, postquam contraxit, potest petere & reddere debitum.	<i>ibid.</i>
Impedimentum matrimonii quinam teneantur denunciare factis denunciationibus.	160	Impotentia certa, dum dubitatur, an præcesserit matrimonium, quid præsumendum.	249. 3
Ut impedimentum criminis inducatur, non sufficit machinatio mortis, sed requiritur mors actu secuta.	192	Impotentia semper præsumenda accidentalis, dum dubitatur, an sit naturalis, an accidentalis.	249. 4
Requiritur, ut occiso fiat ex intentione contrahendi matrimonii cum supervivente conjugè.	193. 1	De impotentia viri allegando eam reclamans conjux intra bimestre, à contracto matrimonio audientia, etsi vir neget.	250
Hæc intentio ferri debet in determinatam personam, conjugem nimirum occisi.	193. 2	Impotens qualiter reclamare possit.	251
Num debeat esse extrinsecè manifesta eidem.	193. 4	Ad impotentiam explorandam non requiritur triennium, dum de ea constat per signa clara.	252
Ista intentio in foro externo præsumitur adfuisse.	<i>ibid.</i>	Neque in eo casu requiritur Juramentum conjugum.	<i>ibid.</i>
Impedimentum criminis an incurratur à nescientibus illud tali crimini annexum.	194	Impotentia manente dubia post delatum juramentum, requiritur triennium.	152. 2
Impedimentum criminis num sit propriè pœna.	<i>ibid.</i>		
Impotentia.			
Ad explorandum, num impotentia ad coeundum & generandum sit temporalis, quantum tempus concedatur.	140		
Impotentia ad generandum quæ dicatur.	236		

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. IV.

Index accuratus & copiosus

- Quo elapso, veritate nec dum cognita standum pro matrimonio. *ibid.*
- Triennium hoc qualiter debeat esse continuum, & num computandum à tempore intentatæ copulæ. 252. 3. & 4
- Ad impotentiam explorandam præter triennium conjugum fatentium impotentiam requiritur juramentum. 253
- Ad impotentiam explorandam inspecturæ matronæ quot & quales requirantur. 254
- Ob impotentiam propria auctoritate recedens conjugum an & qualiter restituenda.
- Impuberes conando ad copulam quando peccent. 135
- Cum impuberibus ad matrimonium, qualiter possit Episcopus dispensare. 139
- Ab impuberibus commissa peccata carnis qualiter perfecta præsumantur, & quæ pœnâ puniendâ. 140. 2
- Impuberes ante adptam pubertatem sponsalia mutuo consensu dissolvere nequeunt eâ adeptâ possunt. 141. 1
- Impuberum sponsalia non confirmantur juramento. *ibid.*
- Impuberes.**
- Inter impuberes celebratum nulliter matrimonium constituit sponsalia. 17
- Impuberes nacta pubertate rescilire possunt à sponsalibus. 30. 1
- Inter impuberes facta promissio contrahendi matrimonii de facto constituit sponsalia. 46
- Inter impuberes contracta sponsalia ante completum septennium sunt jure canonico irrita. 131
- Ut hæc sponsalia valida sint, septennium mathematicè completum requiritur. 122
- Impuberes contrahentes sponsalia ante perfectum utrum rationis qualiter peccent. 734
- Impuberes contrahentes ante septennium sponsalia, num ea valeant, dum constet eos pollere perfectò usu rationis. 133
- Qualiter peccent sponsalia de præsentè contrahentes impuberes. 135
- Infans.**
- Infanti facta promissio matrimonii quousque obliget. 9. 2
- Infideles.**
- Infidelium matrimonium non est Sacramentum. 81. 2
- Fidelis cum infideli ex dispensatione contrahens matrimonium, an suscipiat Sacramentum. 83
- An & quando infideles contrahant impedimentum criminis. 188
- Infidelis etiam post conversionem non contrahit cognitionem spiritualem cum ea, quam baptizavit. 209. 2
- Infideles, dum contraxerunt in secundo ulterioreve gradu lineæ obliquæ, dum convertuntur ad fidem, non sunt separandi. 227
- Infidelium matrimonium ratum utroque permanente in infidelitate, est indissolubile. 281
- Infidelium matrimonium consummatum, an post utriusque conversionem per Papam ex justa causâ solvi possit. *ibid.*
- Infidelium uno converso ad fidem, in quibus casibus solvatur eorum matrimonium consummatum. 283. 1
- An etiam solvatur extra hos casus, ita ut fidelis inire possit aliud matrimonium. 283. 2
- An infideles, qui contraxerunt in secundo ulterioreve gradu, conversi ad fidem sint separandi. 289
- Inimicitia.**
- Inimicitia gravi orta inter Sponsos solvuntur sponsalia. 70
- Idem est de gravibus inimicitii inter Sponsorum Parentes aut consanguineos. *ibid.*
- Interdictum.**
- Interdictum Ecclesiasticum respectu matrimonii quid sit, & quæ interdicta hoc nomine veniant, vel non veniant. 258. 1
- Hoc interdictum de non contrahendo matrimonio procedere potest à parcho, dum probabilis conjectura de impedimento apparet. 258. 2
- Vi interdicti hujus etiam à Papa procedentis non irritatur matrimonium, nisi habeat adjunctam clausulam irritantem. 258. 3
- Interdictum hoc etiam à Parcho procedens inducit obligationem gravem. 258. 4
- Hujus interdicti transgressores in pœnam ad tempus à Judice designandum separantur. *ibid.*
- Judex.**
- Judex manens dubius, num sponsalia verè contracta, quid agere debeat. 20
- Judex Ecclesiasticus est solus Judex cognitionis, dum agitur de valore sponsalium vel de causâ ea solvendi. 54. 1
- Judex compulsionis ad ea complenda esse potest etiam Laicus. *ibid.*
- Ad Judicem, dum defertur causa rescilendi à sponsalibus, num opus sit cognitione judiciali. 54. 2
- Judicis autoritas quando necessaria ad dissolvenda sponsalia. 72
- Judex in causa dissolutionis sponsalium non est parochus. 73
- Judex competens in causis matrimonialibus quis. 272. 1
- Judex competens in iis sine speciali mandato est Vicarius generalis Episcopi, Capitulum sede vacante, ejusque Vicarius, an etiam Officialis. 272. 2
- Judex qualiter procedere debeat in concedendo divortio ob sævitiam. 293
- Judex in causis matrimonialibus quoad valorem & dissolutionem matrimonii est solus Ecclesiasticus. 308. 1
- Judex in quæstionibus matrimonialibus, quæ sunt meri facti, si non resolvantur in quæstionem juris, potest esse sæcularis. *ibid.*
- Judex sæcularis citatus & cognoscens causam divortii, an incurrat excommunicationem Bullæ cœnæ. *ibid.*
- Neque in illum tanquam in arbitrum diæ causæ compromitti possunt. *ibid.*
- Nomine Judicis Ecclesiastici in ordine ad illas, qui veniant. 308. 4
- Quisnam respectu illarum sit judex ordinarius. 308. 4
- Judæus.**
- Judæis qualiter licitum dare libellum repudii. 288. 1
- Jurisdictio.**
- Jurisdictio voluntaria ubique & à quocunque Judice exerceri potest. 268. 1
- Talis est, quæ à subdito prorogari potest. *ibid.*
- Contentiosa, quando à Patre exerceri nequeat in filium. *ibid.*

Jura-

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

Juramentum.

- Ad juramentum quandonam admitti aut compelli possit negans contracta à se sponsalia. 20. 2. & seq.
- Juramentum appositum sponsalibus non est obligatorium. 23. 4
- Juramento cujusque, qui ea confirmat, quæ ad animum spectant v. g. scientiam, ignorantiam, intentionem standum. 66
- Juramento non confirmantur sponsalia impuberum. 141. 1
- Juramentum conjugum fatentium impotentiam, an & quale requiratur præter triennium concessum, ad explorandum eam. 253
- Præter illud opus inspectione num sit. *ibid.*

Jus patronatus.

- Ad jus patronatus legitimare possunt Principes secularares. 267. 4

Legatus.

- L**egatus Papæ in Provincia suæ legationis potest, quæ Episcopus. 148
- Legatus nomine alieno levans ex Baptismo non incurrit cognitionem spirituales. 210. 1

Legatum.

- Legatum factum Titæ, si nubat, quando valeat. 24. 2
- Legatum quandonam amittat vel non amittat legatarius, gravatus ducere Titiam. 24. 2. & seq.
- Legatum factum certæ personæ, si contrahat matrimonium, ei competit, si spirituale matrimonium in ea facta religiosa. 24. 10
- Legatum factum indefinitè personis maritandis obvenire nequit ingredientibus religionem. *ibid.*
- Secus est, si personæ maritandæ sint consanguineæ testatoris. *ibid.*
- Legato vel donationi adjecta pœna retrahens à nuptiis, habetur pro non adjecta. 25. 1
- Limitatur hoc ipsum. *ibid.*
- Legatum relictum sub conditione non nubendi adire potest primo & iterato nubens. 25. 4
- Legatum sub conditione pendente à consensu alterius manet purum rejecta conditione. *ibid.*
- Ut legatum concessum sub conditione non nubendi secundò non petatur tempore luctûs, non est correctum per jus canonicum. 347

Legitimatio.

- Legitimatio qualiter definiatur. 263. 1
- Alia fit vi subsequentiis matrimonii inter eorum Parentes, alia vi rescripti Principis. 263. 2
- Legitimatio qualiter distinguatur à dispensatione. 263. 3
- Legitimatio vi subsequentiis matrimonii locum habet tam in jure canonico, quàm civili, fictione juris retracto hoc matrimonio ad tempus, quo geniti. 264. 1
- Idque etiam si inter copulam fornicariam, ex qua genitus illegitimus & matrimonium cum matre ejus intercesserint alia matrimonia. *ibid.*
- Legitimatio hæc fieri potest ab avo, respectu nepotis, filio illius illegitimo mortuo. *ibid.*
- Item per matrimonium, in quo deficiunt solemnitates. 264. 2
- Neque impeditur contradictione parentum, aut etiam ipsorum filiorum, quantum est de jure canonico, secus de jure civili. *ibid.*
- In materia legitimatiõnis prævalet jus canonicum. *ibid.*

Legitimatio hæc revocari nequit ob ingratitude- nem, sicut ob eam revocari potest facta à Prin- cipe. *ibid.*

Fit hæc legitimatio ad omnia, quæ filiis legitime natis de jure competunt, excepta promotione ad Cardinalatum. 264. 3

Legitimati taliter succedunt patri in emphyteusi ec- clesiastica, feudo, majoratu, hæreditate, nobili- tate, principatibus, regnis. *ibid.*

Num etiam præferendi filiis natu minoribus legitime natis. *ibid.*

Excludunt substitutum in majoratu & similibus, si is sine liberis decedat. *ibid.*

Requiritur ad hanc legitimatiõnem, ut illegitimus natus ex parentibus tunc habilibus ad contra- hendum matrimonium. 264. 4

An legitimetur per subsequens matrimonium conceptus ex parentibus inhabilibus, natus ex habilibus. 264. 4

An sic legitimentur concepti & nati ex obstructis impedimento dirimente, ignorantibus hoc im- pedimentum. *ibid.*

Ad legitimatiõnem, quæ fit per Principem, requir- ritur, ut parentibus legitimandi matrimonium saltem moraliter sit impossibile. 265. 2

Item præter dictam impossibilitatem requiritur spe- cialis causa legitimandi. 265. 3

Ad eam faciendam, maxime à Principe sæculari, spectata juris dispositione, requiritur consensus parentum legitimandi. 265. 4

Quod ipsum limitatur. *ibid.*

Potest tamen etiam invitum legitimare Princeps utens plenitudine potestatis. *ibid.*

Item requiritur, ut in impetratione legitimatiõnis fiat mentio eorum, quibus per legitimatiõnem creari potest præjudicium. 265. 5

Quinam sint, quibus posset præjudicari. *ibid.*

Item exprimenda qualitas illegitimi in specie. 265. 6

Legitimatio facta à Principe sæculari extendit se ad spurios. 266

Non extendit se ad inhabilitates inductas jure Pontificio; dum legitimatio facta per subse- quens matrimonium extendit se ad inductas jure civili. *ibid.*

Hæc legitimandi potestas competit Principibus, tam ecclesiasticis, quàm sæcularibus, non nisi supremam jurisdictionem exercentibus, nulli subiectis. 267. 1

Inferiores, ut Legati Apostolici in spiritualibus, Comites Palatini in sæcularibus, non nisi pote- state commissoria à summis Principibus accepta legitimant. *ibid.*

Legitimare omnes fideles ubique existentes, quò ad omnia spiritualia potest Papa. 267. 2

Non tamen ad temporalia, nisi suæ jurisdictioni temporali immediatè subiectos. *ibid.*

Poterit tamen & ipsum ex causa aliqua gravi perni- tente ad bonum spirituale regni alicujus. *ibid.*

Qualiter quemlibet, tam quò ad effectus politicos, quàm spiritualia indirectè legitimare dispensan- do in matrimonio, ex quo nati invalidè contra- cto, etiam pro tempore, quò invalidè contra- ctum. *ibid.*

Quid ad legitimandos spurios vi rescripti Cæsarei possint Comites Palatini. 267. 3

Legitimandi potestatem consuetudine acquirere possunt Principes recognoscentes superiorem, & in specie Electores, & Status Imperii. *ibid.*

Principes supremi sæculares legitimare possunt ad

omnia jura temporalia, nisi ex consuetudine aut speciali statuto requiratur, ut natus quis sit legitimus. 267.4
 De potestate absoluta legitimare possunt quò ad successiones in feudo, majoratu, fidei commissio, etiam cum præjudicio tertii, nisi legitimandus ex voluntate instituentis ea excludatur. *ibid.*
 Possunt legitimare quò ad jus patronatus, licet id nequeant quò ad alia jura spiritualia. *ibid.*
 Legitima e possunt subditos suos, dum non solum hi, sed & bona, ad quæ legitimandi, existunt extra territoria illorum. 268.1
 Legitimus est actus jurisdictionis. *ibid.*
 Legitimare possunt hi Principes suos filios, non tamen ad succedendum in Regno aut Principatu, dum à Rep. statutum, ut soli legitimi succedant. *ibid.* 2
 Legitimare non possunt Comites Palatini suos filios, nisi id exprimat in rescripto. *ibid.*
 Princeps legitimare potest filium Clerici ad honores & successiones etiam invito patre. 268.3
 Idem est de filio Clerici constituto in Ordinibus sacris. *ibid.*
 Legitimare possunt natos ex parentibus impeditis ad contrahendum matrimonium. 268.4

Legitimus.

Legitimi alii sunt legitimi tantum, qui non per naturam, sed beneficio adoptionis censentur filii. 260.2
 Alii legitimi & naturales simul, nimirum nati ex matrimonio verè aut putativè justo. *ibid.*
 Legitimi adhuc sunt nati ex parentibus laborantibus ignorantia impedimenti, dum ea est juris. 260.3
 Item nati à parentibus, qui orto & stante dubio bona fide contraxerunt. 260.4
 Item stante matrimonio nati ex uxore, quam constat esse adulteram; quod limitatur. 260.6
 Item nati ex matrimonio, quod non erat Sacramentum, modò ex usu generis erat verum matrimonium, non obstante impedimento ecclesiastico, aliàs dirimente. 260.7
 Item expositi pro legitimis habentur. 260.9
 Item nati ex legitima uxore post susceptum ordinem sacrum, uxore etiam invitâ matrimonio non consummato. 260.8
 Secus de natis ex alterutro conjugum post matrimonium ratum professio. *ibid.*
 Item legitimi censentur, qui nati ad initium mensis septimi, uti & nati mense decimo, etiam completo, post mortem mariti. 260.10
 Item nati post mensem duodecimum, accedente bonâ famâ mulieris. *ibid.*

Leprosus.

Leprosus non impedit matrimonium contrahendum. 195.1
 Est sufficiens causa solvendi sponsalia de futuro. 195.2
 Dissolutio tamen hæc non est inducenda ipso jure. *ibid.*
 Leprosus non obstat indissolubilitati matrimonii consummati, aut etiam rati tantum. 196.1. & 2
 Ob eam tamen à Papa solvi dispensativè potest matrimonium ratum tantum. 196.2
 Leprosus.
 Leproso conjugum, quando cohabitare, eique debitum reddere teneatur, vel non teneatur conjugum sanus. 197

Lex.

Leges pœnales de crimine perfecto & consummato intelligendæ, 192

Liberalitas sponsalitia.

Liberalitas sponsalitia quid sit. 42.1
 Largitatis sponsalitiæ nomine quæ veniant. 42.2
 Largitatis sponsalitiæ dominium, num transeat ad sponsam. *ibid.*
 Largitatis sponsalitiæ rationem non habent donata sponsæ à consanguineis vel amicis sponsi. 42.3
 Largitas sponsalitia, in qua quantitate fieri possit. 43.1
 Ex quibus bonis sponsi ea fieri possit. 43.2
 Largitas sponsalitia, quo tempore faciendâ. 44
 Ea olim erat donatio pura, nunc fit sub onere, ne sponsa matrimonium contrahere omittat. 45.1
 Largitatis sponsalitiæ medietatem lucratur recipiens oculos ante matrimonium consummatum. 45.2
 Largitatem sponsalitiæ, num lucratur sponsa vi amplexus sponsi. 45.2
 Hanc qualiter retinere possit sponsa sponsalibus nullis. 45.3

Liberi, vide Filii.

Liberi utrique conjugum communes alendi apud matrem expensis patris, si hic divortio causam dedit; & è contra. 305.1
 Secus est, dum mater transit ad secundas nuptias, tunc enim alendi, apud quem Judex arbitrabitur. *ibid.*
 Si pater innocens pauper est, & mater nocens dives, apud hanc educandi liberi. *ibid.*
 Si conjux nocens sit fidelis, & alter infidelis, non apud hunc, sed apud fidelem educandi. *ibid.*
 Liberi utriusque conjugis expensis alendi nati ex conjugio contracto nulliter. 305.3

Libellus repudii.

Libellus repudii erat dimissio uxoris non tantum quò ad thorum, sed etiam quò ad vinculum. 288.1
 Erat permissus in lege veteri etiam consummato matrimonio Judæis, non tamen gentilibus. *ibid.*
 In lege evangelica nec Judæis, nec aliis infidelibus concessus. 288.3

Libertas.

Libertas plena requiritur ad sponsalia valida. 5.1
 Libertatem consequitur servus vel serva eo ipso, quod tradat eam in matrimonium personæ liberæ, etiam ignaræ servitutis dominus illius. 200.1
 Idem est, si præstet servo vel servæ dotem. 200.2

Linea.

Linea consanguinitatis quid sit. 221.3
 Linea hæc alia est recta, & hæc vel descendentiæ, vel ascendentiæ; alia transversalis seu collateralis, & quænam illa. Et hæc alia æqualis, alia inæqualis. *ibid.*

Majoratus.

IN majoratu succedere possunt legitimati per subsequens matrimonium. 264.3

Maritus.

Maritus baptizans uxoris suæ prolem, nesciens esse illius, an impediatur ab ea petere debitum. 212.2
 Maritus ad corrigendam uxorem gravibus sceleribus implicitam, qualiter possit ab ea se separare. 290.1
 Maritus

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

Maritus uxori inferre potest moderatam castigatio-
nem. 291. 1
Maritum accusare de adulterio, non est permiffum
uxori. 295. 1
Maritus regulariter non obligatur ad dimittendam
uxorem adulteram. 297
Marito adverfus uxorem, non contra, competit
actio criminalis ratione adulterii. 302. 1
Marito accusante uxorem de adulterio, non licet
uxori, opponere exceptionem adulterii mariti.
ibid.

Mater.

Matrem, non patrem quò ad statum servitutis &
libertatis fequitur filius, etiam natus ex matri-
monio legitimo. 201. 1
Ut matris fervilem conditionem fequatur filius, re-
quiritur, ut mater & tempore conceptionis, præ-
gnationis & partus fuerit ferva. 201. 2
Mater transiens ad fecundas nuptias, qualiter amit-
tat tutelam & educationem filiorum prioris
thori. 315. 4. & 5.
Mater fecundò nubens nequit ob ingratitude
revocare donationem factam à fe filio. 315. 8
Contrahit obligationem administrans bona filii
reddendi rationes, à qua eximebatur tempore
viduitatis. 315. 10

Matrimonium.

Matrimonium sine confensu parentum celebratum
est validum, & regulariter loquendo licitum. 12
Matrimonium nulliter contractum inter impuberes
constituit fponfalia. 17
Matrimonium contractum clandestinè inter pube-
res, an habeat rationem fponfalium. 18
Matrimonii libertas, qualiter impediatur imposi-
tione pœnæ resilienti ab eo. 23. 5
Matrimonium raptoris cum rapta, quamdiu hæc est
in raptoris potestate, jure novo Tridentini est ir-
ritum. 44
Matrimonium ratum solvitur professione religiofa.
56. 1
Matrimonium unde dictum. 77. 1
Matrimonium fumptum causaliter, & fumptum
formaliter, qualiter definiatur. 77. 2
De matrimonii effentia, qualis confensus in copu-
lam requiratur. 78
Matrimonium quotuplex. 79
Quotuplicem habeat fignificationem. *ibid.*
Inftitutum in ratione contractus, & in officium na-
turæ à Deo, dum Adam & Eva creati. 80. 1
Inftitutum in ratione Sacramenti à Christo, fed
quando, incertum. 80. 2
Matrimonium in Lege Mofaica & naturæ non fuit
proprie Sacramentum. 81. 1
Matrimonium infidelium, feu non baptizatorum
non est Sacramentum. 81. 2
Inter fideles est verum Sacramentum novæ legis.
81. 3
Matrimonium, num fit Sacramentum, in fieri & in
facto effe. *ibid.*
Matrimonium infidelium, num efficiatur Sacra-
mentum, dum uterque conjux conversus bapti-
zatur, sine novo confensu. 82
Baptizatus matrimonium ex dispensatione Papæ
contrahens, cum infideli non fufcipit Sacramen-
tum. 83
Matrimonium inter fideles celebratum per episto-
lam vel procuratorem est verum Sacramen-
tum. 85
Matrimonii minifter principalis, ut habeat actua-

lem libertatem, quando ministratur, non requi-
ritur. *ibid.*
Matrimonium, dum celebratur per procuratorem,
non requiritur, ut is fit in gratia, fed requiri-
tur, ut minifter principalis tunc fit in gratia. *ib.*
Sacramenti matrimonii, quæ materia & forma. 86.
Sacramenti matrimonii minifteri funt contrahen-
tes. 87
In matrimonium num validè confentire poffit falfo
exiftimans, fubeffe impedimentum dirimens. 90
Matrimonium contractum, an & quando præfuma-
tur ea copula habita inter fponfos de futuro. 93
Matrimonium contractum, an præfumat ex tra-
ductione fponfæ in domum fponfi. 94. 1
An ex longa cohabitatione, qua vir & mulier fe
trattarunt ut conjuges. 94. 2
An ex miffione annuli facta fponfæ à fponfo, & ab
ea acceptati. 94. 3
Matrimonii finis intrinsecus effentialis est ut aditio
corporum, & radicalis obligatio reddendi debi-
tum. 95. 1
Matrimonii finis accidentalis proprius tamen est
generatio prolium, & remedium concupifcen-
tiæ. 95. 2
Matrimonii fines extranei, qui honeftè intendi pof-
funt. 95. 3
Matrimonii fines, qui, etfi de fe honeftatem mo-
ralem non habeant, intendi tamen poffunt sine
peccato veniali. 95. 4
Matrimonium gravi metu injuftè incuffo contra-
ctum est jure irritum; fecus fi metus juftè in-
cuffus. 96
Ad matrimonium fubditos cogentes domini tem-
porales incurrunr ipfo facto excommunicatio-
nem; non tamen parentes, parochus, Epifcopi,
alique domini non temporales, exceptis Regi-
bus & Imperatoribus. 97
Ad matrimonium aliàs obligatos filios moderatè
cogere poffunt parentes, non verò obligare pof-
funt, ne quidem leviter, aliàs non obligatos.
98. 1
Ad matrimonium contrahendum confilium pa-
rentum fequi tenentur filii. *ibid.*
Matrimonium validè ac licitè contrahi poffit per
procuratorem, etiam ubi receptum est Trid.
100. 1
Matrimonium per procuratorem contractum tem-
pore, quo principalis revocavit fuum confen-
fum, est irritum. 100. 7
Matrimonium valet, fi tempore, quo dedit man-
datum principalis, fictè confentit, fi poftea, quo
procurator contrahit, verè confentiat. *ibid.*
Valet matrimonium, fi tempore, quo procurator
contrahit, principalis incidit in maniam. *ibid.*
Matrimonium, an & qualiter contrahi poffit per
epistolam. 101
Matrimonia hæreticorum, num valeant in vi con-
fuetudinis, quæ abrogata ab iis aliqua impedi-
menta matrimonii. 103
Matrimonii impedimenta impediencia quæ, 104. 1
Quæ ex iis funt abrogata. 104. 2
Matrimonii impedimenta, dirimentia quæ, 105
Quam obligationem inducant hæc impedimenta.
105
Matrimonium contrahendum jure naturali ac divi-
no impedit votum fimplex non nubendi; item
fufcipiendi ordines, intrandi religionem. 108. 1
Idq; etiam, fi vovens poft tale votum defloraffet sine
promiffione matrimonii liberè confentientem
ibid.
Ex ma-

- Ex matrimonio irriti aliunde, quam ex defectu consensus, nascitur impedimentum publicæ honestatis. 111.3
- Matrimonium cum sorore illius, cum qua prius contraxerat sponsalia conditionata, ante implementationem conditionis valet. 112.2
- Matrimonium nequit esse Sacramentum ex parte unius, & non ex parte alterius. 114.2
- Matrimonium Catholicorum cum hæreticis prohibitur jure ecclesiastico. 117.1
- Etiâ jure naturæ, ubi adest periculum perversionis, educationis prolium in hæresi. 117.2
- Quod ipsum limitatur. 117.4
- Matrimonii istiusmodi, quò minus licetè contrahi possint, non obstat, quòd hæreticus recipiens & administrans Sacramentum matrimonii peccat. 117.5
- Matrimonii adjectum pactum, ut pars liberorum educetur catholicè, pars in hæresi, est irritum & impium. 118
- Matrimonium raptoris cum rapta jure civili est non tantum prohibitum, sed & irritum, etiam si existens in raptoris potestate liberè consentiat. 121.1
- Jure canonico antiquo erat absolute irritum, quod jus tamen correctum subsequente alio jure canonico antiquo, nimirum puellâ invitè abductâ ex post consentiente. 121.3
- Hodie vi Trid. est absolute irritum, quamdiu est in potestate raptoris; secus, si constituta in loco tuto liberè consentiat. 122.1
- Est proinde hoc impedimentum dirimens matrimonium non perpetuum, sed temporale, donec libertati suæ restitatur. *ibid.*
- Item est irritum, licet rapta sit corrupta, inhonestâ, meretrix. 122.2
- Item etiam si constituta in potestate raptoris liberè consentiat. 122.3
- Matrimonium non est nullum, quod desponsata raptori abducta parentibus invitâ cum suo consensu, etiam adhuc constituta sub ejus potestate liberè contrahit cum raptoe coram parochâ & testibus. 122.4
- Idem est, dum invita abducta non animo contrahendi matrimonium, sed libidinis exercendæ gratiâ, vel alia de causa existens in ejus potestate liberè cum raptoe contrahit. 122.5
- Secus est, dum abducta libidinis gratiâ, dein vi à raptoe detenta matrimonii contrahendi gratiâ contrahit illud cum eo. *ibid.*
- Matrimonium invalidum est, quod mulier contrahit cum petente vel mandante abductionem, quando in hujus est potestate. 122.6
- Matrimonium ex errore circa substantiam seu individuum personæ est irritum. 125.1
- Secus est de errore circa qualitatem etiam antecedentem, nisi contrahens habeat expressam & actualem voluntatem non contrahendi, nisi adsit talis qualitas. 125.2. & 3.
- Matrimonium redditur irritum ex errore servilis conditionis. 126.1
- Ab eo contracto recedere potest tam servus, quam liber auctoritate propria, non tamen si servo promissa libertas intra breve tempus. 126.2 & 3
- Matrimonium invalidum ex errore conditionis redditur sit validum, si liber post scientiam servitutis cognoscit servam. 126.3
- Num matrimonium invalidum ex errore servilis conditionis sit tale in casu, quo per illud sit liber. 127
- Matrimonium ob ignorantiam servilis conditionis, quo jure irritetur. 128
- Matrimonium inter servum & liberum, ut declaratur validum vel irritum, cui incumbat onus probandi, conditionem servilem cognitam vel ignoratam fuisse. 129
- Matrimonium valet, quod contrahit liber cum serva, quam scit servam. 130.1
- Item si contrahit cum libera, quam putat esse servam. 130.2
- Matrimonium contrahentes impuberes, an & qualiter peccent. 135. & 138
- Ad matrimonium contrahendum de jure naturæ nulla certa ætas requiritur. 137.1
- Jure Canonico & legibus requiritur pubertas, nimirum in fœmina anni 12. in mare 14. completi. 137.2
- Matrimonium tamen contrahere possunt validè & licetè, tam in foro externo, quam interno pubertati proximi pollentes usu rationis & potentia cocundi. *ibid.*
- Matrimonia ante pubertatem contracta, etsi non valeant in vi matrimonii, valent tamen in vi sponsalium. 138
- Matrimonia, quæ & quotupliciter sint clandestina. 143
- Matrimonia clandestina semper fuerunt graviter prohibita ab Ecclesia. 144
- Matrimonia clandestina semper fuerunt valida, & modò sunt, ubi Trid. non est receptum. 145.1
- Modò irrita sunt, ubi Trid. receptum, & quæ causæ talis irritationis. 145.2
- Sunt irrita etiam contracta ab invincibiliter ignorantibus illam irritationem. 145.3
- Item etiam clandestinè contracta in mortis articulo. *ibid.*
- Matrimonia invalidè contracta ob impedimentum aliquod, eo cessante, clam denuo contrahi debent, nisi impedimentum fuerit publicum & notorium, vel sit periculum, ne innotescat. 145.4
- Matrimonia talia irritare potuit Ecclesia, quia sunt contractus. 145.5
- Potuit ea irritare, in quantum erant Sacramentum, absque eo, quòd mutet materiam Sacramenti. 145.6
- Matrimonium invalidè contrahunt incolæ locorum, in quibus receptum non est Trid. dum illud contrahunt, ubi receptum est. 145. *secundo*
- Matrimonium incolæ loci, ubi receptum Trid. excurrentis ad locum, ubi receptum non est, ibique clam contrahentis cum incola illius loci, valet. *ibid.* n. 2
- Idem est, dum sponsores uterque incolarum loci, in quo receptum Trid. transit ad locum, in quo non receptum animo ibi figendi domicilii, aut diutius commorandi. *ibid.* 3
- Idem juxta gravissimos AA. est de iis, qui ex industria & præcisè animo contrahendi matrimonium clandestinè excurrunt ad talem locum, etsi per hoc peccent graviter, & ideo à Principibus sæcularibus puniri possint. *ibid.* 4
- Quid contra hanc sententiam opponi possit, & ad oppositum quid responderi. *ibid.* 5
- De matrimonii clandestinè celebratis in locis hæreticorum & infidelium, quid dicendum. 146
- Matrimonii assistere, & dare ad hoc licentiam, quinam possint præter parochum. 148
- Matrimonii per se assistere potest constitutus ad breve tempus parochus. 149.1

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

Matrimonii assistendi licentia dari potest verbotenus & generaliter.	149.2	Matrimonium qualiter dirimatur voto solemnicaſtitatis.	181. vide Votum.
An cenſetur conceſſa facta conceſſione adminiſtrandi omnia Sacramenta.	<i>ibid.</i>	Matrimonio contrahendo lepra non inducit impedimentum.	195
Dolo vel metu extorta valet.	149.3	Neque matrimonii contracti, etiam rati tantum, indiffolubilitati obſtat.	196
An & qualiter ſufficiat licentia tacita.	149.4	Matrimonii invitis dominis contrahere poſſunt ſervi adſcriptitii, quin & proprie tales.	198.1. & 2
Ut valet, de ea conceſſa, conſtare debet conſeſſionario.	149.5	Matrimonium dirimit omnis cognatio legalis.	217
Conceditur ea illicite, valide tamen, dum prohibitum parochus eam concedere.	149.6	Matrimonium ad quos gradus dirimat cognatio legalis.	218.1. & ſeq.
Conceſſa non cenſetur revocata, niſi id per epiſtolam, aut certum nuncium ſignificatum ei, cui conceſſa.	149.7.	Matrimonium dirimit etiam ſoluta adoptione per mortem adoptantis, vel per emancipationem adoptati.	218.3
Ut matrimonio valide aſſiſtat parochus, non requiritur in eo ſacerdotium.	150.1	Matrimonium dirimit conſanguinitas ſolum jure eccleſiaſtico.	224.1
Neque etiam carentia Cenſurarum.	150.3	Dirimebat olim ad gradum ſeptimum, hodie dum non niſi ad quartum inclufive.	<i>ibid.</i>
Eidem valide aſſiſtit parochus ſolum exiſtimatus, ſtante errore communi, eſſi contrahentes id norint; ſecus eſt de parochus intruſo.	150.4	Matrimonium in primo gradu eſt irritum jure nature, & hinc indiſpenſabile ab Eccleſia.	225.1
Matrimonium valet, dum parochus eſt ſolum proprius, reſpectu unius ſponſorum.	151.1	Diſpenſabile tamen a Deo pro uno caſu neceſſitatis conſervandi genus humanum.	<i>ibid.</i>
Ad matrimonium contrahendum requiruntur & ſufficiunt duo teſtes, qualeſcunque ii ſint, modo ſint præditi uſu rationis, & advertant, ſciantque, quid agatur.	152	Num verò irritetur jure nature in gradibus aliis extra primum, incertum eſt.	225.2
Sufficit, ut etiam ſupervenientes, quin & inviti & coactè interſint.	152.3	Matrimonium in primo gradu lineæ tranſverſæ, ſeu inter fratres & ſoroꝛes, an ſit irritum jure nature.	226
Matrimonio benedicere tenetur parochus.	154	Matrimonium in ſecundo cæterisque gradibus lineæ collateralis non eſt irritum jure nature.	227
Matrimonio invalido ob impedimentum aſſinitatis & conſanguinitatis bona fide ignoratum, ſi contractum omiſſis denunciationibus proles ſunt illegitimæ.	164.1	Matrimonium num dirimatur jure nature ex aliqua aſſinitate.	131. vide Aſſinitas.
Num idem ſit, ubi matrimonium irritum ob aliud impedimentum bona fide ignoratum.	<i>ibid.</i>	Matrimonium poſt Trident. non dirimitur ob aſſinitatem ex copula illicita, niſi ad ſecundum gradum.	232.2
Matrimonium contractum ſub conditione præſente vel præterita valet, eſſi exiſtentiam ignorent contrahentes, & non ſuſpenderit.	172.1	Ob aſſinitatem ortam ex copula licita ad quartum gradum dirimitur.	232.1
Suſpenderit tamen, quò ad conſummationem uſque ad notitiam certam de exiſtentia conditionis.	<i>ibid.</i>	Matrimonium etiam ratum tantum non dirimitur ob aſſinitatem ortam ex copula illicita ſupervenientem illi.	233.2
Licite, minùs tamen conſultè contrahitur ſub conditione de futuro.	172.2	Ad impediendum matrimonium contrahendum ob aſſinitatem, plene hanc probat unus teſtis.	235.2
Non ſuſpenderit, dum conditio neceſſariò futura, ſecus, ſi conditio honeſta contingenter futura.	172.3. & 4	Matrimonium contractum non dirimitur per hoc, quòd ambo conjuges dicant, intereſſe inter ſe aſſinitatem ante matrimonium.	235.3
An ad illud eveniente conditione requiratur novus conſenſus.	172.4	Extenditur hoc ipſum.	235.4. & 5
An parochus & teſtes intereſſe debeant contractui matrimoniali conditionato, ipſique impletioni conditionis.	<i>ibid.</i>	In matrimonii præjudicium conſentibus conjugibus non creditur, ſtatuſ tamen eorum conſeſſioni factæ pro matrimonio.	235.3
Matrimonium non irritat conditio impoſſibilis ei adjecta, & quæ requirantur, ut illud non irritet.	173	Matrimonium contrahere incapaces jure nature ſunt Eunuchi utroque teſticulo carentes.	239
Matrimonium non irritant adjectæ illi conditiones turpes non adverſantes ſubſtantie & bonis illius, ſecus eſt de adverſantibus iisdem.	174.1. & 2	Matrimonium licite ac valide contrahere poſſunt ſteriles.	<i>ibid.</i>
Matrimonium vitians, num ſit conditio nunquam reddendi debitum.	<i>ibid.</i>	Matrimonium contrahere poſſunt ſenes decrepiti, dum naturâ vel arte medica excitari poſſunt ad veram copulam.	<i>ibid.</i>
Matrimonium dum vitietur conditione ab uno contrahentium appoſita, ab altero rejecta.	<i>ibid.</i>	Secus eſt de ſenibus exhaustis omnino, qui judicio medicorum & arte juvari nequeunt ad habendam copulam.	240
Matrimonium non vitiat, ſed ſuſpenderit tempus.	175	Ad matrimonium impotentes ob ſenium non cenſentur feminæ.	<i>ibid.</i>
Matrimonio adjecta cauſa, ſeu demonſtratio illud non vitiat, nec ſuſpenderit, ſed habetur pro non adjecta.	176	Ad matrimonium contrahendum inhabilis non cenſetur infirmus, cujus ſaluſ deſperata.	241
Matrimonio adjectus modus non contrarius ſubſtantie, vel bonis illius id non vitiat aut ſuſpenderit.	177.1	Matrimonium qualiter contrahere poſſit hermaphroditus.	242
Matrimonium contrahendum & contractum ratum dirimitur voto ſimplici caſtitatis conſtituente religioſum.	180.1	Matrimonium acceptum pro quadam conſideratione ad cohabitationem & obſequiorum communicationem, num impediatur perpetuâ impotentia coeundi.	243
		Matrimonium contrahendum cum perſona, reſpectu cujus eſt impotentia perpetua reſpectiva eſt nullum.	244

Index accuratus & copiosus

- Manetque nullum sublatâ eâ impotentia per miraculum, secus sublatâ illâ consuetis Ecclesiæ exorcismis, *ibid.*
- Matrimonium contrahendum non impedit impotentia temporalis. 245
- Matrimonium ratum dirimitur per impotentiam supervenientem perpetuam, non verò consummatum. 246
- Matrimonio dissoluto ob impotentiam, an & in quibus casibus restituendi conjuges. 256
- Pro matrimonii dissolutione latâ sententiâ, an & qualiter transeat in rem judicatam. 257
- Matrimonium non irritatur vi interdicti, etiam procedentis à Papa de non contrahendo matrimonio, nisi habeat adjunctam clausulam irritantem. 258. 3
- Per matrimonium subsequens, qualiter fiat legitimatio. 264. *vid.* Legitimatio.
- Matrimonium contrahendum accusare seu impugnare regulariter possunt omnes denunciando impedimentum. 270. 1
- Accusare illud contractum, dum agitur ad separationem thori, & cohabitationis ob adulterium, nimiam savitiam &c. potest solus conjux. 270. 2
- Ad accusandum matrimonium idonei testificari pro illo, vel contra illud possunt. 270. 3
- A matrimonii accusatione, quinam in specie repellantur. 271
- In causis matrimonii solus Judex Ecclesiasticus est competens. 272. 1
- Causarum matrimonii nomine, quæ veniant. *ibid.*
- Quæ causæ respicientes matrimonium spectent ad Judices seculares. *ibid.*
- Matrimonium ratum quodnam sit. 274
- Matrimonium consummatur per copulam vi vel metu contortam. *ibid.*
- Matrimonium consummatum tam infidelium, quàm fidelium, est indissolubile quò ad vinculum. 275. 1
- Hæc matrimonii indissolubilitas non est purè à jure divino positivo. 275. 2
- An Deus dispensaverit quandoque in indissolubilitate matrimonii. *ibid.*
- Indissolubilitas illa non est matrimonio ita essentialis, ut repugnet propriè juri naturæ, sitque dissolutio intrinsecè mala. 275. 3
- Indissolubilitas hæc inter fideles non provenit ex eo, quod matrimonium sit sacramentum. 275. 4
- Dissolvendi matrimonii potestas absolute loquendo delegari potuit à Deo. *ibid.*
- An Papa ob causam gravissimam dissolvere possit matrimonium ratum, ut parti relinquatur liberum inire aliud. 276
- Posito id eum posse, non tamen id potest sine iusta causa, nec licitè, nec validè. 277
- Matrimonium ratum non solvitur per suspensionem Ordinum sacrorum. 278
- Per vota simplicia non constituentia religiosum non solvitur matrimonium ratum, secus est de votis simplicibus emissis in Societate constituentibus religiosum. 279. 1
- Solvitur per professionem religiosam, non habentem vim illam ex se, sive teclusa institutione Christi & Ecclesiæ. 279. 2
- Post matrimonium contractum non consummatum conceduntur conjugibus duo mentes ad deliberandum de ingressu religionis. 280. 1
- Matrimonium quamdiu consummatum non est, conceditur electio status religiosi. 280. 4
- Matrimonium ratum infidelium utroque in infidelitate perseverante est indissolubile. 281
- Matrimonium etiam consummatum infidelium utroque converso ad fidem, num Papa solvere possit. 282
- Matrimonium infidelium etiam consummatum, uno eorum ad fidem converso solvi potest, dum infidelis fidei renuit cohabitare, aut cohabitare vult, non tamen sine contumelia Creatoris; vel si fidelem pertrahit ad peccandum. 283. 1
- Num extra hos casus quoque solvatur. 283. 2
- Matrimonium in dictis casibus non statim solvitur, sed tunc, quando fidelis contrahit aliud matrimonium. 283. 3
- An matrimonium infidelium dissolutum jure postliminii restituatur, postquam & altera pars ex post convertitur sine novo consensu. *ibid.*
- Ut fidelis conversus licitè possit inire novum matrimonium, non sufficit illi constare de voluntate conjugis renuentis converti. 283. 4
- Matrimonio primo soluto per matrimonium aliud à fidei converso contractum potest conjux infidelis, & ipse validè & licitè aliud matrimonium contrahere. 283. 5
- Matrimonium infidelium non solvitur per sacros Ordines susceptos ab uno eorum converso, ut nec per professionem. 284. 2
- Matrimonium non solvitur uno conjugum lapsio in hæresin aut gentilismum. 285
- Matrimonium, ut dissolvatur vel declaretur nullum, in foro conscientie sufficit testimonium contrahentium. 286. 1
- Non sufficit id pro foro externo, etsi pro causa dissolutionis allegetur fictio. *ibid.*
- In matrimonium præbiti ficti consensus, quæ conjecturæ. *ibid.*
- Matrimonium num liceat conjugibus propriâ auctoritate dissolvere, quando adsunt conjecturæ vel probationes, quæ adesse impedimentum concludunt. 287
- Matrimonium cum dubio de morte conjugis ex parte unius, vel etiam utriusque contractum non statim dissolvendum. 321. 1
- Ut bona fide contrahatur, quanta certitudo de morte requiratur. 323. & seq. *vide* Mors.

Metus.

- Ex metu gravi facta promissio non potest constituere sponsalia de futuro. 5. 2
- Metus gravis injustè incussus, ad contrahendum matrimonium reddit illud irritum; secus est de justè incusso. 96

Minor.

- Minores 25. annis, qualiter arrhas constituere possunt. 39. 2

Monachus.

- Monachis & Religiosis prohibitum levare ex baptismo infantem. 206
- Num id facientes contrahant cognationem spiritualem. *ibid.*

Morbus.

- Ob morbum incurabilem supervenientem sponsalibus ea dissolvuntur. 69. 2
- Non tamen solvuntur ipso jure, nec sponsa ab iis resiliere potest, si sponsus nihilominus inherere vult contractui sponsalicio. 195. 2
- Morbus contagiosus diu durans, est causa sufficiens divortii. 291. 1
- Mors.

Mors.

Mors actu debet esse secuta, & non sufficit machinatio illius, ut inducatur impedimentum criminis. 192
 De morte prioris conjugis dubius non potest transire ad novum matrimonium. 320
 De morte quanta ad hoc requiratur certitudo. 323
 De morte hac stante dubio conjux contrahens de facto matrimonium non potest petere debitum, tenetur tamen reddere ei, qui secum bona fide contraxit. 321. 1
 Si uterque mala fide contraxerit, neuter potest petere aut reddere debitum. *ibid.*
 De morte conjugis prioris eadem certitudo requiritur, siue secundæ nuptiæ contrahantur propria, siue Judicis auctoritate. 322
 Requiritur ad hoc certitudo moralis, & non sufficit judicium probabile. 323
 Videtur tamen tam pro foro interno quam externo major probabilitas de morte quam de vita illius sufficere. *ibid.*
 De morte certitudinem moralem non præstat fama secundum se. 324
 Ut eam præstet suffulta circumstantiis & aliis adminiculis, qualiter probanda. *ibid.*
 Num eam præstet testis unus de morte. 325

Mutus.

Muti & simul surdi contrahere possunt sponsalia, & fortè etiam simul cæci. 48

Novitatus.

PER ingressum in Novitatum siue ficto siue vero animo proficendi, statim solvuntur sponsalia ex parte remanentis in sæculo. 56. 2
 Non solvuntur ex parte ingredientis ante emissam ab eo professionem. *ibid.*

Nuptiæ.

Nuptiæ unde sic dicuntur. 1. 4
 Nuptiis interdicti ad tempus aliquod jus permittit, 24. 1
 A nuptiis primò contrahendis removens conditio apposita in ultimis voluntatibus habetur pro non adjecta. *ibid.*
 Adjecta inter vivos contractui irrevocabili eundem omnino vitiat. 25. 2
 Adjecta viduo vel viduæ est servanda. 25. 3
 A Nuptiis spiritualibus seu religione, vel statu ecclesiastico retrahens conditio est servanda. 26
 Nuptiæ secundæ, tertiæ &c. sunt licitæ Christianis. 313. 1
 Sunt etiam honestæ, & earum inhonestas ex eo non inferitur, quòd non benedicantur. 313. 2
 Ob eas contractas ante annum luctus completum incurritur infamia ipso facto tam à vidua, quam à viro eam ducente, quantum est de Jure Civili. 314. 1
 Sublata est hæc infamia per Jus Canonicum corrigens hac in parte Jus Civile. 314. 2
 Secundò nubentibus fœminis variæ pœnæ statutz Jure Civili in odium secundarum Nuptiarum. 315. 1
 Mulier viro posteriori de bonis suis ultra eorum tertiam partem relinquere nequit. *ibid.*
 Contra quod si fecerit instituendo illum hæredem, valida quidem est institutio, sed omnia excepta illa tertia parte restituenda hæredibus. *ibid.*
 Mulier secundò nubens sit incapax cujuscumque hæreditatis legati, fidei commissi, & donationis causâ à quocumque hæc, præterquam à marito relicta. 315. 2

Hinc tenetur ea, nullâ Judicis sententiâ expectatâ, relinquere aliis hæredibus ab intestato venientibus. *ibid.*

Ab intestato consanguineis suis non succedit ultra tertium gradum. 315. 3

Has tamen pœnas etiam de Jure Civili non incurrit, dum primum matrimonium fuit nullum, uti & si secundum est nullum. *ibid.*

Neque hæ pœnæ utroque matrimonio valido extenduntur ad maritum secundò nubentem.

Secundo nubentibus etiam extra tempus luctus statutz pœnæ in favorem liberorum prioris thori quæ. 315. 4

Mulier, siue ante, siue post tempus luctus secundò nubens amittit proprietatem omnium bonorum quocumque titulo à priore marito acceptorum, excepta sponsalitia liberalitate retento solo usufructu ad tempus vitæ suæ, proprietate eorum reservatâ liberis prioris thori. *ibid.*

Idem dicendum, dum maritus secundò nubit, non tamen tenetur pater transiens ad secundas nuptias relinquere ea bona, quæ ab uno filiorum defuncto titulo hæreditatis, legati, &c. accepit, reservare aliis filiis. *ibid.*

Neque, si filii prioris thori puberes consenserint in secundas nuptias patris eas positivè approbando. *ibid.*

Neque, dum conjux superstes transit ad secundas Nuptias de consensu conjugis prædefuncti. *ibid.*

Neque, dum secundò nubit ex privilegio Principis. *ibid.*

Ad secundas Nuptias transiens ex bonis suis plus conferre potest in secundum conjugem, quam uni ex filiis prioris thori. 315. 3

Amittit tutelam & curatelam liberorum prioris thori absque eo, quòd eam recuperet secundo conjugis mortuo. 315. 4

Extenditur & limitatur hoc ipsum. *ibid.*

An & qualiter secundò nubens amittat quoque educationem liberorum prioris thori. 315. 5

Uxor secundò nubens amittit privilegia honoris & immunitatis prioris mariti. 315. 6

Non potest revocare donationem à se factam filio ob ingratitudinem. 315. 8

Amittit tacitam hypothecam & jus prælationis, quam & quod habet ratione dotis in bonis prædefuncti mariti. 315. 9

Contrahit obligationem reddendi rationes, à quibus vidua administrans bona filii eximebatur. 315. 10

Pœnæ statutz secundò nubentibus num abrogatæ Jure Canonico. 316.

Ut legatum concessum sub conditione non nubendi secundò non petatur tempore luctus, non est Jure Canonico correctum. 317

Ad secundas nuptias transire nequit dubius de morte prioris conjugis. 320

Ad secundas nuptias contrahendas requiritur eadem certitudo de morte prioris conjugis, siue propria siue auctoritate Judicis contrahantur. 322

Qualis certitudo de illa morte ad hoc requiratur. 323, & seq. vide Mors.

An secundas nuptias adire possit conjux certa de morte conjugis propria auctoritate, nullâ petita licentiâ ordinariæ. 326

An contractis secundis nuptiis reduce priore viro, uxor possit remanere cum secundo. 327

Nuptiarum benedictio quid sit, & an adhibenda secundis nuptiis. 329

Obligationes. Bb 2

- Obligatio.**
Qualem obligationem pariant sponsalia de futuro. 50
 Obligatio sponsalium, quando exequenda. 51
- Occisio.**
 Occisio debet fieri ex intentione contrahendi matrimonii cum conjuge superstitite, ut contrahatur impedimentum criminis. 193. 1
- Ordinarius.**
 Sine Ordinarii licentia assistere, vagorum matrimonii prohibentur parochi. 147. 2
 Ordinarius non est Archi-Episcopus respectu subditorum suorum suffraganeorum, nisi dum actu eos visitat. 148
 Ordinarii censentur, Prælati habentes territorium proprium, in quo jurisdictionem quasi episcopalem privatim ad Episcopum exercent. *ibid.*
 Ordinarius Diocesis est Vicarius generalis Episcopi, item Vicarius Capituli sede vacante. *ibid.*
 Ordinarius qualiter se gerere debeat, dum ad illum delatum impedimentum matrimonii. 162
 Quisnam Ordinarius sit Judex respectu causarum matrimonialium. 308. 4
- Ordo.**
 Ordinis sacri susceptione dirimuntur sponsalia. 58. 1
 Ordines sacri à sponso, num suscipiantur licitè re-nuente sponsa. 58. 2
 Ordines sacri suscepti qualiter dirimant matrimo-nium. 181. 2
 Ad nullos Ordines, etiam minores, promoveri pos-sunt illegitimi sæculares. 261
 Per Ordinum sacrorum susceptionem non solvitur matrimonium infidelium uno eorum converso. 284. 2
 Ordines sacri ab eo converso suscipi nequeunt, prius-quam alter conjux ab eo physicè vel moraliter discedat. 284. 1
 Ob ordinum susceptionem de consensu conjugis an & qualiter fieri possit divortium consummato matrimonio. 301
 In ordinum susceptione de consensu conjugis ea-dem servanda, quæ in professione quoad divor-tium. 301. 3
 Ordinibus sacris spectata consuetudine initiari nul-lus permittitur quin ejus uxor religionem profi-teatur vel si senex, voceat perpetuam continen-tiam. *ibid.*
 Ordines sacros suscipiens conjugatus sine expressa conjugis licentia incurrit suspensionem & irre-gularitatem. 301. 4
 In ordine suscepto ministrare, & ad altiorem ascen-dere nequit. *ibid.*
 An idem sit de ordinato de licentia uxoris ea dein nolente ingredi religionem, aut vivere castita-tem. *ibid.*
- Osculum.**
 Osculo recepto à sponsa qualiter lucretur ea largi-tatem sponsalitiæ. 45. 2
 Oscula admissa à sponsa num sponso dent sufficien-tem causam resiliendi à sponsalibus. 62. 4
 Oscula & tactus circa periculum pollutionis licent conjugi seni ob senium perpetuè impotenti. 240
- Pañum.**
Pañum num adjici possit sponsalibus de compen-sando damno orituro ex resiliencia ab iis. 22
 Pañum an adjici possit sponsalibus de solvenda pœ-na à resiliencia ab iis. 23. 1
- Pañum adjectum à viro sponsalibus commorandi in certo loco num valeat.** 31
Pañum adjectum matrimonio, ut pars liberorum educetur catholicè, pars in hæresi, est irritum & impium. 118
- Papa.**
 Papa quid possit circa legitimos illegitimos. 267. 2
 Papa an ex causa gravissima solvere possit matrimo-nium fidelium ratum, ut liberè possint inire aliud. 276
 Supposito Papam id posse, non poterit tamen id nec licitè nec validè sine justa causa. 277
 Quenam justæ ad hoc causæ. *ibid.*
 Papa num solvere possit matrimonium ratum infi-delium utroque manente in infidelitate. 281
 Num Papa solvere possit matrimonium consum-matum infidelium utroque ad fidem converso. 282
 A Papa hoc ipso non censetur quid definitum, quod insertum sit Juri Canonico. 285
- Parentes.**
 Sine parentum consensu sponsalia & matrimonium sunt valida & licita. 12
 Parentes injustè impediens filii libertatem in nego-tio matrimonii contrahendi peccant graviter. 12. 2
 Parentibus in præsentia filii nomine illius contra-hentibus sponsalia, ea valent, eo non contradi-cente. 15. 2
 An idem sit, si filius, in cujus absentia parentes pro eo contraxerunt sponsalia, de eo factus certior à parentibus non contradicat? 15. 3
 Parentes ad matrimonium cogere non possunt li-beros ne quidem leviter, aliàs ad id non obliga-tos; aliàs verò obligatos non nisi moderatè. 98
 Parentum consilium in contrahendo matrimonio sequi tenentur filii. *ibid.*
 Parentes filium vel filiam nubentem indignè se invi-tis quando exhæreditate possunt. 99. 1
 Negari tamen tali non possunt alimenta. 99. 2
- Parochus.**
 Parochus, utpote in foro externo jurisdictionem non habens, non est Judex in causa dissolvendi spon-salia. 73
 Parochus nihil participat de ratione ministri ma-trimonii. 87
 Parochus qualiter adesse debeat, dum contrahitur matrimonium per procuratorem. 100. 2
 Coram parochis & testibus necesse non est consti-tui procuratorem ad contrahendum matrimo-nium. 100. 3
 Parochus licitè assistit matrimonio catholici cum hæretico. 117. 5
 Parochus proprius sponsi, est etiam Parochus pro-prius sponsæ. 145. secundo n. 2
 Parochus proprius quis sit in ordine ad contrahen-dum matrimonium. 147. 1
 Parochus proprius vagorum is est, in cujus paro-chia transeunter morantur. 147. 2
 Parochis præcipit Tridentinum, ne vagos copulent sine licentia Ordinarii. *ibid.*
 Parochus proprius hæreticorum in ordine ad assi-stendum licitè eorum matrimonii est parochus Catholicus, in cujus Parochia degunt. 147. 3
 Parochorum Parochus est Vicarius generalis Epi-scopi, item Vicarius Capituli Sede vacante. 148
 In Parochis, ut validè assistat matrimonio, non re-quiritur Sacerdotium. 150. 1
 Parochus non sacerdos assistit matrimonio licitè. 150. 2
 Paro-

- Parochus excommunicatus, suspensus, interdictus, Notorius percussor Clerici denunciatus assistit validè matrimonio. *ibid.*
- Idem est de Parocho generaliter privato administrare omnia sacramenta ob crimen. *ibid.* 3
- Parochus nominatim excommunicatus & interdictus potest alteri Sacerdoti pariter excommunicato concedere hanc licentiam. *ibid.*
- Parochus solùm existimatus validè assistere matrimonio potest, dum error est communis, et si contrahentes id norint; Secus tamen est de Parocho intruso. 150. 4
- Parochus proprius solùm respectu unius sponsorum validè assistit matrimonio. 151. 1
- Idque etiam extra propriam parochiam suam. 151. 2
- Parochus & testes debent interesse simul, dum matrimonium contrahitur. 153. 1
- Non requiritur, ut rogati intersint, sed sufficit illos interesse etiam invitos & coactos. 153. 2
- Qui Parochum vi vel dolo interesse cogunt, peccant mortaliter. *ibid.*
- Parochus tenetur benedicere matrimonio. 154
- Qualiter se gerere debeat parochus, si post denunciations opponitur impedimentum. *ibid.* 1. & 2
- Equid, si noverit illud tantùm ex Confessione. *ib.* 3
- Parochi assistentis matrimonio ommissis Denunciationibus vel testibus, pœna est triennalis suspensionis ab officio, non autem beneficio. *ibid.*
vide Suspensio.
- Parochus & testes num interesse debeant non tantùm contractui conditionato matrimoniali, sed etiam impletioni conditionis. 172. 4
- Pater.**
- Pater transiens ad secundas nuptias, an & quæ bona teneatur relinquere filiis prioris thori. 315. 4
- Quæcum liberent ab ea obligatione. *ibid.*
- Patrinus.**
- Inter Patrinum & Baptizatum contrahitur cognatio spiritalis, dicta paternitas. 203. 2
- Item inter Patrinum & Baptizati parentes, dicta compaternitas. *ibid.*
- Inter patrilinos ipsos, dum eorum plures sunt, non contrahitur cognatio spiritalis. *ibid.*
- Plures quàm duos adhiberi patrilinos vetat Tridentinum. 204. 2
- Ut quis sit patrinus verus, debet esse ad hoc designatus à parentibus vel Parocho. *ibid.*
- Qui ultra designatos tangunt, tenent, levant baptizatum, non sunt veri patrilini. *ibid.*
- Nullis patrilinis designatis, qui id munus ultroneè suscipiant, an sint veri patrilini. *ibid.*
- Designatis pluribus, dum successivè ad levandum baptizatum concurrunt, secundus levans eundem sexus non est patrinus *ibid.*
- Plura de Patrilinis, *Vide Cognatio spiritalis.*
- Paupertas.**
- Ob supervenientem sponfi paupertatem qualiter solvantur sponsalia. 71. 2. & 3
- Pignus.**
- Pignus pro securitate pœnæ solvendæ à resiliente à sponsalibus num apponi possit. 21. 2
- Pœna.**
- Pœna num apponi possit sponsalibus non servantibus. 23. 1
- Pœna apposta sponsalibus nisi matrimonium sequatur à sponsorum amicis, tutoribus etiam juramento confirmata est irrita. 23. 3. & 4
- Pœnæ adjectæ prohibitio & irritatio num locum habeat in resiliente injustè à sponsalibus. 23. 5
- Pœna non acquirendi lucri retrahens à contrahendis nuptiis adjecta legato vel donationi habetur pro non adjecta. 25. 1
- Pœnæ statutz raptoribus à Tridentino incurruntur, non securà copulâ. 122. 7
- Item, etsi rapta necdum sit deducta ad locum destinatum, non tamen, si abrepta tantùm de camera in cameram. 122. 8
- Item pœnæ hæ non incurruntur, dum violenter abducta dein liberè consentit in matrimonium, contrarium est, si volens abducta dein resistat abductioni. 122. 9
- Item dicta inhabilitas contrahendi cum raptore ceteræque pœnæ non incurruntur, si importunis precibus, donis, pecuniâ inducta consenserit abductioni, idemque est de inducta dolo falsaque promissione. 122. 10
- Item si sponsa de futuro lubens invitis parentibus aut tutoribus abducatur. 122. 11. & 12
- Num raptrix femina easdem pœnas incurrat, quas raptor vir. 123
- Pœnæ statutz clandestinè contrahentibus num extendantur ad contrahentes ommissis denunciationibus. 163
- Quæ pœnæ statutz contrahentibus sine denunciationibus. 164
- Pœnâ arbitrariâ etiam à Judice sæculari puniri num possint contrahentes ommissis denunciationibus. 164. 6
- Pœnæ contrahentium sine parocho & testibus in locis, ubi receptum Tridentinum, an & quæ. 165
- Pœna Parochi alteriusque sacerdotis assistentis matrimonio ommissis denunciationibus est suspensio per triennium ab officio. 166. 1
- An ea se extendat ad Parochum assistentem non adhibitis in debito numero testibus. *ibid.*
- Pœnæ testium assistentium matrimonio sine Parocho vel ommissis denunciationibus. 167
- Pœnæ ex malitia denunciantis impedimentum ad impediendum matrimonium. 168
- Pœnæ Clericorum majorum Ordinum contrahentium matrimonium. 178
- Pœna per leges Ecclesiasticas impositæ num incurrantur ab ignorantibus illas annexas delicto. 194. 2
- Num pœna propriè dicta sit inhabilitas contrahendi inducta per impedimentum criminis. 194. 1. & 2
- Pœnæ statutz jure civili secundò nubentibus feminis. 315
- Pœnæ, sub quibus se conjuges obstrinxerunt non nubendi secundò, obligant. 315. 11
- Pœnæ, quæ præter infamiam inductæ principaliter à jure civili ob præproperam reiterationem matrimonii intra annum luctus, sublata jure Canonico tam quoad forum sæculare, quam Ecclesiasticum. 316. 1
- Pœnæ seu dispositiones à Jure Civili in favorem filiorum prioris thori principaliter statutz non sunt abrogatæ Jure Canonico, sed in utroque foro adhuc vigent. 316. 2
- Pœnas statutz secundò nubentibus num incurrat vidua incidens in fornicationem. 319
- Polygamia.**
- Polygamia lege Divina prohibita. 170
- In ea cum populo Israelitico dispensavit Deus, non cum gentilibus. 171. 1
- Qualiter in ea, si jure naturali illicita, potuerit dispensare Deus. 171. 2

Index accuratus & copiosus

- Hæc dispensatio cessavit in lege Evangelica. 171. 3
 Etsi Deus potuerit dispensare in Polygamia unius uxoris cum pluribus viris, nunquam tamen id fecit. 171. 2
- Prælati.**
 Prælati habentes territorium proprium, in quo jurisdictionem quasi Episcopalem exercent, privatim ad Episcopum censentur ordinariè, possuntque per se & alios assistere matrimoniis suorum. 148
Princeps.
 Principibus christianis laicis sublata est ab Ecclesia potestas statuendi impedimenta matrimonii. 102. 3
 Possunt tamen plura decernere circa ea quæ matrimonio extrinseca & accessoria v.g. arrhas, donationes inter conjuges. 102. 3
 Principibus ethnicis quo minus statuunt impedimenta matrimonii pro infidelibus sibi subjectis, impedit nequit Ecclesia. 102. 4
 Iis subjecti fideles num ligentur his impedimentis. *ib.*
 Principes Christiani pro infidelibus sibi subjectis statuere possunt impedimenta. 102. 5
 Princeps ex plenitudine potestatis potest legitimare invitum. 265. 4
 Principes supremi ad quæ legitimare possint sibi subiectos. 267. 4. & 268. *vide Legitimat.*
 Principes supremi legitimare possunt tuos filios, non tamen quodam successionem in regno, si à republica, ut non nisi legitime nati succedant statutum. 268. 3
 Legitimare possunt natos ex parentibus inhabilibus ad contrahendum matrimonium. 268. 4
- Probatio.**
 Probatio qualis requiratur, ut Judex concedat solutionem sponsalium. 74. 1
 Sufficit unus testis, dum is est unus contrahentium, qui matrimonium celebrare intendit; secus est dum is est, qui matrimonium reculat. *ibid.*
 Probatio famæ de impedimento sufficit ad dissolvenda sponsalia jurata. 74. 3
 Probatio non semper incumbit alleganti ignorantiam. 129
 Probatio qualis requiratur, ut matrimonium dissolvatur vel potius declaretur nullum. 286
- Procurator.**
 Per Procuratorem nequit quis adoptare. 210. 2
 Per Procuratorem celebratum inter fideles matrimonium est verum sacramentum. 85
 Procurator dum illud actu contrahit, non requiritur, ut is sit in gratia, bene tamen ut minister illius principalis sit in gratia. *ibid.*
 Per Procuratorem contractibus minorum non sufficit ad esse tutorem. 100. 2
 Procuratorem ad contrahendum matrimonium necesse non est coram parochio & testibus. 100. 3
 Ad constituendum procuratorem talem requiritur speciale mandatum circa personam determinatam. 100. 4
 Non requiritur hoc mandatum datum in scripto. 100. 5
 In Procuratoribus talibus necessaria non est sexuum diversitas. *ibid.*
 Procurator per se exequi debet hoc mandatum, nec alium substituere potest, nisi in mandato permittatur. 100. 6
 Attendere qualiter debeat, ne limites mandati excedat. *ibid.*
 Si eo tempore, quo contrahit procurator revocatus principalis consensus, etiam ignorante procuratore matrimonium nullum est. *ibid.*
- Per Procuratorem revocatum revocatione ignota tam illi quam parti alii contractus politici gesti valent. 100. 7
 Si, dum Procurator contrahit, principalis verè consentit, qui prius, dum mandatum dabat sicè consentiebat, valet matrimonium. *ibid.*
 Procurator levans aliquem ex Baptismo nomine alieno, non contrahit cognationem spirituales. 210. 1
- Professio.**
 Professione religiosa solvitur matrimonium ratum. 56. 1
 Professionem servorum factam in vitis Dominis irritare potuit Ecclesia. 198. 2
 Professio habet vim solvendi matrimonium ratum ex se, sive exclusâ institutione Christi & Ecclesie. 279. 3
 Illam hanc vim habere non ex jure divino positivo, sed immunitate ex jure pontificio, videtur probabilius. 279. 4. & 5
 Professio emitti nequit à conjuge infideli converso, priusquam alter manens in infidelitate discedat ab eo physice vel moraliter. 284. 1
 Per illius professionem etiam discedente altero non solvitur matrimonium eorum consummatum. 284. 2
 Professio facta altero conjuge invito post matrimonium consummatum est invalida. 300. 1
 Post talem professionem potest professus exire propria autoritate & se restituere conjugi. *ibid.*
 Taliter nulliter professus tenetur ad castitatem, quantum cum matrimonio compati potest. *ibid.*
 Non tenetur regredi ad religionem soluto matrimonio per mortem uxoris. *ibid.*
 Item talis professus valide quidem, sed illicite suscipit ordines sine consensu uxoris, etiam matrimonio non consummato. 300. 2
 Potest talis etiam non repetitus redire & reddere uxori debitum. *ibid.*
 Valida est Professio & susceptio Ordinum etiam consummato matrimonio de licentia conjugis. 300. 1
 Requiritur tamen, ut ipse dans licentiam ingrediatur religionem, vel manens in seculo vocet perpetuam continentiam. *ibid.*
- Promissio.**
 Promissio matrimonii post mortem conjugis est graviter peccaminosa, & irrita ipso jure. 187
 Promissio contrahendi matrimonii cum adultera qualis esse debeat, ut inducatur impedimentum criminis. 186. *vide Crimen.*
 Promissio ficta & simulata constituere nequit sponsalia. 3. 1
 Promissio facta exterius cum animo se obligandi, sine tamen animo implendi promissum obligat in conscientia. 3. 2
 Promissio facta exterius proferendo verba solum materialiter, non est vera promissio. 3. 3
 Promissionem intendere, & non habere intentionem se obligandi, est impossibile. 3. 4
 Promissio facta sine animo implendi promissum, vel per verba solum materialiter prolata non constituit sponsalia. 3. 2. & 5
 Promissio constituens sponsalia debet fieri uni determinatæ personæ. 6
 Promissio exterius non manifesta non constituit sponsalia. 7
 Promissio matrimonii qualiter intimari debeat absenti, ut acceptare teneatur. 8. 1
 Quis nomine absentis eam acceptare debeat. 8. 2
 Promissio matrimonii manifestata Cajæ citra hujus acceptationem non obligat promittentem. 9. 1
 Promis-

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

Promissio matrimonii facta infanti quouique revo-
cari possit. 9. 2
Ut promissio obliget, acceptatio illius debet esse
manifesta promittenti. 10. 1
Promissio constituens sponsalia debet esse mutua.
10. 2
Promissio gratis facta puellæ non repromittenti, si
acceptetur ab illa, parit obligationem eam du-
cendi. *ibid.*
Promissio mutua facta clandestinè sine parocho &
testibus constituit sponsalia licita & valida. 11
Promissio ab alienis facta contrahentibus, si nu-
bant, est valida.* 24. 2

Puberes. Pubertas.

Inter puberes matrimonium clandestinè contractum
an habeat rationem sponsalium? 18
Pubertas completa, nimirum in scæmina anni 12,
in mare 14. completi Jure Canonico & legibus
requiritur ad validè & licitè contrahendum ma-
trimonium. 137. 2
Possunt tamen illud contrahere pubertati proximi,
dum pollent usu rationis & potentia cocundi. *ib.*
Ante pubertatem contrahentes matrimonium an
& qualiter peccent. 138
Pubertati proximi qui dicantur. 137. 2
Pubertate obtenta, necdum tamen obtenta poten-
tia cocundi, num valeat matrimonium. 140
Qui priùs pubertatem adeptus, resilire potest à spon-
saliibus, non exspectata alterius pubertate. 141. 2
Debet autem statim resilire & reclamare. *ibid.*
Num debeat ista reclamatio manifestari extrinsecus.
ibid.

Raptus.

CUm Raptore contractum matrimonium qua-
liter sit invalidum vel validum. 121. & 122
vide Matrimonium.
Quæ pœnæ statutz Raptoribus vi Tridentini. 122
vide Pœnæ.
Raptrix scæmina num easdem pœnas incurrat. 123
Raptor an incurrat inhabilitatem contrahendi spon-
salia cum rapta. 123
Inter Raptores & raptam, quamdiu hæc est in il-
lius potestate, contractum matrimonium, uti &
sponsalia sunt irrita. 49
A raptore initum matrimonium cum rapta est ir-
ritum jure civili, etiamsi ea existens in potestate
Raptoris liberè consensisset. 121. 1
Matrimonium cum Raptore erat absolutè irritum,
quod tamen jus alio jure antiquo subsequente
correctum. 121. 3
Raptus hodie dum est impedimentum dirimens cum
rapta non perpetuum, sed temporale, donec ra-
pta suæ libertati restituatur. 122. 1
Item, etiamsi in potestate Raptoris consistens liberè
consentiat. 122. 3
Raptus mulierum quid propriè sit. 119
Raptus committitur, dum scæmina dolosis persua-
sionibus & numerum promissione abducitur libi-
dinis cum ea exercendæ causâ. 119. 2
Item si puella consentiens sub potestate parentum
constituta, iis invitis abducatur. Non est tamen Ra-
ptus propriè talis ordinaria pœna dignus. 119. 3

Item, si sola puella dissentiente ea abducatur è domo
parentum iis consentientibus. 119. 4
Item, si mulier initio invita abducta, postmodum
libere consentiat in copulam; secus si initio
consentiens in abductionem postea repugnans
cognoscatur. *ibid.*
Raptus non est, ubi scæmina de via publica ad passus
solùm aliquot, vel de camera una in aliam com-
modioris concubitus gratiâ abstrahitur. 119. 5
Item, ubi abducta est publica meretrix, non est Ra-
ptus, saltem qui pœnas juris incurrat, quod ipsum
tamen limitatur. 119. 6
Raptus non est, saltem secundum Jus Canonicum
corrigens in hoc civile, dum eam, cum qua con-
traxit sponsalia, volentem rapit è domo parentum,
iis invitis. 119. 7
Secus, si eam invitam abduxit. *ibid.*
Secus item est, si eam, cum qua quidem traxit
de matrimonio, nondum tamen contraxit spon-
salia. *ibid.*
Raptus est, si quis eam, cum qua contraxit matri-
monium, intra duos menses, quos habet ad deli-
berandum, denique abducatur ad consummandum
cum ea matrimonium. *ibid.*
Raptus est, si mulier invita abducatur libidinis exer-
cendæ causâ vel contrahendi matrimonium, etsi
dein neutrum attentatum. 119. 8

Religio.

Religionem ingredi licet post sponsalia juramento
firmata. 57
Per ingressum Religionis ante professionem quali-
ter solvantur sponsalia. 56. 2
Religionem ingrediendi votum impedit contrahi
sponsalia, & conceptum ante illa reddit irrita.
59. 1
Limitatur hoc ipsum. *ibid.*
Religionem vovens, si contraxit matrimonium, hoc
soluto, tenetur ingredi religionem. 61. 3

Sacramentum.

Sacramentum non suscipit fidelis ex dispensatione
Papæ contrahens matrimonium cum infideli. 83
Ratio Sacramenti, an sit essentialis matrimonio, etiam
inter fideles celebrato. 84
Fideles absque eo, quod suscipiant Sacramentum,
celebrare possunt matrimonium. *ibid.*

Sævitia.

Ob Sævitiã in concedendo divortio, qualiter pro-
cedere debeat Judex. 293
Ob Sævitiã latã sententia divortii absolutè potest
innocens transire ad ordines vel religionem: non
verò nocens innocente invito: & latã Senten-
tiã ad tempus cessantis Sævitiæ, id neuter potest.
293. 2

Senex.

Senes decrepiti, dum natura vel arte medicã ad ve-
ram copulam excitari possunt, contrahere pos-
sunt matrimonium, etsi fortè semen ab illis pro-
fusum sit infœcundum. 239

Sententia.

Sententia lata pro dissolutione matrimonii non priùs
præstito juramento de impotentia à conjugibus
impotentiam fatentibus est nulla. 253
Sententiã Judicis ad faciendum divortium ob peri-
culum

Index accuratus & copiosus

- culum animæ imminens ex cohabitatione regulariter non eget innocens, 290. 2
- Sententiâ divortii ob sævitiam latâ, absolute conjux innocens potest ad ordines vel religionem transire, quod non potest nocens innocente invito. 293. 2
- Sententiâ restrictâ ad certum tempus id neuter potest. *ibid.*
- Citra Sententiâ, quandonam liceat in nocenti facere divortium, ob adulterium. 296. 1. & seqq.
- Sententiâ divortii lata potest, non tamen tenetur, innocens reconciliari nocenti, etiamsi hic emendatus. 304. 1
- Sententiâ divortii deprehensâ nullâ debet innocens reconciliari, alteri conjugi putative nocenti. 304. 3
- Si post sententiâ divortii, priusquam ea transierit in judicatum, innocens quoque commisit adulterium, tenetur conjugi dimisso reconciliari. 304. 4
- Secus, si adulterium commissum, postquam sententiâ transit in judicatum. *ibid.*
- Sententiâ judicis necessaria ad dissolutionem vinculi matrimonii, etiam dum impedimentum notorium est. 308. 1
- Servus.**
- Servo cum libera nesciente servum contrahens matrimonium, illud est irritum. 126. 1
- Tam servus quàm liber, detecto errore servilis conditionis, à contracto matrimonio, si absit scandalum, propria autoritate recedere potest. 126. 7
- Si Servo à Domino promissa intra breve tempus libertas, tale matrimonium valet. 126. 3
- Tale matrimonium valet, si liber post cognitam servilem conditionem cognoscit Servam. *ibid.*
- Dum Servus per ipsum matrimonium evadit liber, num invalidum sit matrimonium contractum ex errore servilis conditionis. 127.
- Servum inter & liberam matrimonium, ut declaratur validum vel irritum, cui incumbat onus probandi conditionem servilem fuisse cognitam vel ignoratam. 129
- Libera contrahente cum servo, quem scit esse servum, matrimonium valet. 130. 1
- Idem est, dum liber contrahit cum libera, quam putat esse servam. 130. 2
- Servi adscriptitii invitis Dominis licite contrahere possunt matrimonium. 198. 1
- Servi proprie quinam sint. 198. 2
- Servorum matrimonia contracta invitis Dominis irritate potuit Ecclesia. *ibid.*
- Idem potuit de facto, & istiusmodi matrimoniis interdixit Jus Civile, & huic dispositioni Juris Civilis servi non baptizati stare debent. *ibid.*
- Quodam Servos tamen Christianos baptizatos hæc dispositio correctâ per Jus Canonicum. *ibid.*
- Neque in Ecclesia veteri matrimonia talia separata quodam vinculum, sed quo ad thorum, *ibid.*
- Servum impedire in contrahendo matrimonio indirectè Dominus, vendendo v. g. in partes longinquas, dum scit illum tractare de contrahendo matrimonio, num & quando possit. 199
- Servus consequitur eo ipso libertatem, quod Do-
- minus ejus tradat illum in matrimonium persone liberæ. 200. 1
- Idem est, dum præstat ei dotem. 200. 2
- Secus est, si alius præsentem Domino præstat ancillæ dotem. *ibid.*
- Servo contrahente matrimonium cum serva vel libera, Domino non consentiente, non eximitur à potestate Domini & Servitiis ei debitis. 200. 3
- Servus se non potest obligare ad usum matrimonii, nisi in quantum non præjudicat Domino. *ibid.*
- Non potest tamen ita occupari à Domino citra necessitatem gravem, ut non possit vacare matrimonio, reddendo convenientem tempore debitum. *ibid.*
- Servum tamen gravis negotii causâ potest mittere in longinquas terras. *ibid.*
- In Servum se ipsum vendere non potest vir, re-nuente uxore. *ibid.*
- Sponsa, Sponsi.**
- Sponsæ qualiter acquirantur ritibus. 40
- Ad Sponsam num transeat Dominium largitatis Sponsalitiæ. 42. 2
- Sponsi fornicantes cum aliis, an peccent tantum contra fidelitatem, an etiam contra justitiam, 50. 4
- Sponsæ num irrogetur gravis injuria per fornicationem sponsi cum alia. *ibid.*
- Sponsa fornicans cum alio gravem injuriam infert Sponso. *ibid.*
- Sponsâ violenter oppressa solvuntur Sponsalia ex parte Sponsæ. 62. 2
- An etiam Sponso adacto ad copulam solvantur sponsalia ex parte Sponsæ. *ibid.*
- Sponso utroque fornicante, num uterque resiliere possit. 62. 3
- A Sponsa vel Sponso admissa oscula vel tactus impudici num sint sufficiens causa dissolvendi Sponsalia. 62. 4
- Sponsus dum Sponsâ insciâ transferret se in alias terras, Sponsa à lege Sponsalium soluta est. 63. 1
- Tenetur tamen toto tempore expectare, qua ex causa necessaria vel voluntaria Sponso ea consentiente abest. 63. 2
- Si Sponsa insciâ vel dissentiente ex causa necessaria Sponso discessit, expectandum ei est usque ad finem negotii. *ibid.*
- Ut Sponsa in casu absentia dissolvat sponsalia valide, certa esse debet, Sponsum de proximo non rediturum. *ibid.*
- Et si in propinquo est Sponso, debet eum requirere, ut intra certum tempus adsit ad matrimonium contrahendum. *ibid.*
- Si Sponso absens justo impedimento detinetur diutius, penes Judicem Ecclesiasticum erit, inspectâ Sponsæ qualitate, judicatum, num sit sufficiens causa dissolvendi sponsalia. *ibid.*
- Quæ dicta de absentia Sponsi, locum quoque habent de absentia Sponsæ. 63. n. 3
- Sponsorum ille liberatur ab obligatione Sponsalium, qui termino statuto à consuetudine ea implendi implere ea voluit. 64. 1
- Sponsorum utroque existente in mora culpabili implendi sponsalia, uterque resiliere potest. 64. 4
- An altero Sponsorum existente in morâ culpabili, alteri detur causa sufficiens resiliendi. *ibid.*
- Ob

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

- Ob Sponsæ fornicationem commissam ante Sponsalia ignoratam à Sponso huic licet rescilire. 67. 1
- Ob Sponsæ supervenientem deformitatem. 69. 1
- Ob Sponsis supervenientem morbum incurabilem solvuntur Sponsalia. 69. 2
- Item ob Sponso utriusque supervenientem paupertatem. 71. 3
- Item ob dotis promissæ defectum ex parte alterius solvuntur Sponsalia. *ibid.*
- Ob supervenientes uni Sponsorum magnas divitiâs ex parte illius non solvuntur Sponsalia. 71. 4
- Sponsæ nomine in odiosis non veniunt Sponsæ de futuro. 121. 2
- Sponsalia.**
- Sponsalium nomen unde inductum. 1. 1
- Sponsalium nomen quid importet. *ibid.* 2
- Sponsalia qualia definiantur. 2
- Sponsalia num constituat ficta & simulata promissio. 3. 1
- Ad Sponsalia contrahenda requiritur plena libertas. 5. 1
- Sponsalia non contrahit, qui ante ebrietatem intendit illa contrahere, dum postmodum in ebrietate semiplena promittit matrimonium. 5. 1
- Sponsalia validè contrahuntur sub conditione eveniente in ebrietate. 5. 1
- Sponsalia non constituit promissio facta ex gravi metu. 5. 2
- Sponsalia etiam valida faciliè per Judicem dissolvuntur. *ibid.*
- Sponsalia constituens promissio debet esse facta uni determinatæ personæ. 6
- Sponsalia constituere nequit promissio exterius non manifestata. 7
- Sponsalia non constituuntur nisi promissione mutua. 10. 2
- Sponsalia facta clandestinè sunt valida & licita. 11
- Sponsalia contracta sine consensu parentum sunt valida loquendo regulariter etiam licita. 12. 1. & 2
- Ad Sponsalia implenda, quæ Pater promissit aut præcepit, non tenetur filius. 12. 2
- Ad Sponsalia contrahenda un determinatè necessaria sint verba, saltem de præcepto Ecclesiæ. 13
- Sponsalia per quæ verba censeantur validè contrahi. 14
- Sponsalia qualiter validè contrahantur taciturnitate. 15
- Sponsalia contrahere filius censetur, dum ea præsentem & tacente, Pater illius promittit matrimonium. 15. 2
- Sponsalia facta à Parentibus nomine filii, dum is de eo factus certior, non contradicit, an sint valida. 15. 3
- Sponsalia facta nomine Sororis vel fratris præsentis non contradicentis, à fratre, num sint valida. 15. 4
- Sponsalia à Parentibus nomine filii absentis, dum is de eo factus certior non contradicit, num sint valida? 15. 3
- Sponsalia facta à tutore nomine pupilli præsentis non contradicentis an sint valida? 15. 4
- Sponsalium factorum num signum sit subarrhatio? 16
- Sponsalia num constituantur per matrimonium nulliter contractum inter puberes. 17. 1
- Sponsalium contractorum signum sufficiens quando constituat copula habitâ? 19. 1
- Num Sponsalia contracta verè, si manet dubium, quid in foro extèrno agere debeat Judex. 20
- Sponsalia à se contracta dicentes quando ad iuramentum admitti debeant. 20. 2. & seq.
- Ad Sponsalium majorem firmitatem num admitti possint fidejussores, & ad quid iiteneantur. 21. 1
- An & qualiter Sponsalibus apponi possint pignora. 21. 2
- Sponsalibus num apponi possit pactum de compensando damno orituro ex rescilientia à Sponsalibus. 22
- Sponsalibus num apponi possit pactum de pœna solvenda à resciliente. 23. 1
- Sponsalibus adjici pœnam consistentem in lucro non acquirendo sine rationabili causa reprobatum à jure. 24
- Sponsalia contrahere impediti num ea contrahere possint sub hac conditione, si Papa dispensaverit. 30. 1
- A Sponsalibus contractis sub conditione, si Papa dispensaverit, rescilire non licet, neque ante, neque post impetratam dispensationem. 30. 2
- Sponsalibus solutis citra culpam dantis arrhas *Mors gengabe* / hæ non acquitantur Sponsæ, sed redendæ danti. 40. 1
- Sponsalibus nullis ob consanguinitatem qualiter Sponsi acquirant vel amittant largitatem Sponsalitiâ. 45. 3
- Sponsalibus dissolutis utriusque Sponsi culpa, cui cedat Sponsalitiâ largitas. 45. 4
- A Sponsalibus recedente Sponsa vel Sponso ob culpam alterius, innocens à se data recuperat, & accepta retinet. 45. 5
- Sponsalia omnes & soli inter se contrahere possunt, qui aliquando inter se contrahere possunt matrimonium, si de præsentem capaces sunt præbere mutuo consensum, & jure positivo non prohibeantur. 46
- Sponsalia de factis constituit promissio contrahendi matrimonii facta inter impuberes. *ibid.*
- Sponsalia quinam contrahere possint. *ibid.*
- Sponsalia contrahi nequeunt ab amentibus, nisi tempore lucidi, intervalli eaque valent redeunte postea furore. 47. 1. & 2
- A Sponsalibus contractis tempore lucidi intervalli, dum pars altera credidit, furorem impostertum cessaturum, num liceat rescilire, furore non cessante. 47. 2
- Ad Sponsalia non sufficit semiplena advertentia. 47. 1
- Sponsalia erunt, dum quis ita contrahit; volo, ut, si in plena ebrietate promisero, matrimonium obliget, vi istius prioris promissionis, & non vi factæ in ebrietate. 47. 2
- Sponsalia contrahere possunt surdi & muti simul, & forte insuper simul cæci. 48

Index accuratus & copiosus

- Sponsalia inter raptorem & raptam, quamdiu hæc est in ejus potestate, sunt irrita. 49
- Sponsalia contracta inter puberes pariunt obligationem tam naturalem quam Civilem. 50
- Sponsalibus de futuro contractis conceditur actio tam Jure Civili quam Canonico. 50. 2
- Ex Sponsalibus orta obligatio, an esse possit sub veniali. 50. 3
- Sponsalium obligatio, quando exequenda. 51
- Sponsalia promittentes pro aliis ad quid obligentur. 52
- Sponsalia injustè renuens complere, tam in foro interno quam externo ad id compellendus, & qualiter. 53. 1
- Tali compulsioni per pœnas præmittenda monitio. 53. 2
- Ea compulsio qualiter non obstet libertati matrimonii. *ibid.*
- Talis compulsio debet esse moderata, & quandoque ab ea abstinendum. *ibid.*
- De Sponsalium valore aut ea dissolvendi causa, dum agitur, Judex cognitionis est solus Judex Ecclesiasticus. 54. 1
- Compulsio ad ea implenda Judex esse potest etiam Laicus. 54. 2
- A Sponsalibus resiliendi causa, dum defertur ad Judicem, an opus sit cognitione Judiciali. 54. 2
- Sponsalia per ingressum in novitatum statim solvuntur ex parte remanentis in sæculo. 56. 2
- Non solvuntur ex parte ingressi ante emissam ab eo professionem. *ibid.*
- Post Sponsalia juramento firmata licitum adhuc est ingredi religionem. 57
- Sponsalia dirimuntur suscepto ordine sacro. 58
- An hæc ratione solvantur licitè. 58. 2
- Sponsalia impediuntur, & contracta post votum ingrediendi religionem, aut suscipiendi ordinem sacrum, aut servandi continentiam, sunt irrita etiam in juramento firmata. 59. 1
- A Sponsalibus resiliendi causam præbet tale votum. 59. 2
- Sponsalia post emissum votum continentia contracta num dissolvantur etiam ex parte non ventis. 59. 3
- Sponsalia priora non solvuntur per posteriora absque juramento vel copula contracta. 60. 1
- An Sponsalibus prioribus cessantibus valeant priora contracta tempore priorum. *ibid.*
- Sponsalibus posterioribus accedente copulâ cum muliere ignarâ priorum habitâ sub spe & commissione matrimonii, solvuntur priora ex parte utriusque. 60. 2
- An per Sponsalia posteriora, subsecutâ copulâ solvantur priora tanquam per verum matrimonium consummatum. *ibid.*
- Sponsalia priora solvuntur per contractum cum alia matrimonio etiam invalidè ex parte non contrahente matrimonium. 61. 1
- Sponsalia prima non soluta per matrimonium cum altera, quin hac mortua, vel ingrediente religionem num teneatur ducere primam, hac ita volente. 61. 3
- Sponsalia solvuntur ob fornicationem ex parte innocentis. 62. 1
- Sponsalia ob copulam violentam habitam cum Sponsa solvuntur ex parte Sponsi. 62. 2
- Num etiam solvantur Sponsalia ex parte Sponsæ, fornicante Sponso. 62. 3
- A Sponsalibus num resiliere possit uterque Sponsus, utroque fornicante. *ibid.*
- Sponsalia solvendi num causa sufficiens sint oscula & tactus impudici admissi à Sponsa vel Sponso. 62. 4
- Sponsalia qualiter solvantur ob lapsum præfixum iis per matrimonium complendis terminum. 64. 1
- Eo statuto alicubi per consuetudinem elapso, ille Sponsorum liberabitur ab obligatione Sponsalium, qui intra illud tempus complere voluit. *ibid.*
- Nulla tali termino statuto, Sponsalia non dissolvuntur nisi ob moram, ex qua Sponsus præsumitur iis renunciâsse. 64. 2
- Sponsalibus implendis, dum certa dies statuta, ea die adveniente, si non exposulata implentur, non statim dissolvuntur etiam ex parte illius, qui non est in mora. 64. 3
- In hoc tamen casu requirendus Judex, ut existenti in mora statuatur terminus, intra quem, si isca non impleat, liberatur alter ab obligatione sua. *ibid.*
- Si Sponsalibus exequendis ita statuatur dies, ut si eo non fiat executio, num solvantur Sponsalia ex parte illius, qui fuit in mora. 64. 4
- Sponsalia num dissolvantur ob subsequens impedimentum matrimoniale. 65
- Non dissolvuntur ob impedimentum tantum impediens excepto voto religionis & castitatis. 65. 1
- Solvuntur ob impedimentum dirimens superveniens ex parte innocentis, ita, ut is non teneatur admittere dispensationem ab eo. 65
- An dispensationem procurare, & quibus sumptibus teneatur, qui apposuit impedimentum dirimens sponsalia. 65. 3
- Sponsalia etiam jurata ob notabilem mutationem Sponsæ iis supervenientem solvuntur ex parte illæsi. 66
- Sponsalia præcedentes causæ, si tales sint, ut tunc cognitæ impedivissent ea, post ea cognitæ dissolvunt Sponsalia contracta. 67. 1
- Secus est, si ignorantia talis causæ non dedit causam contrahendi Sponsalia. *ibid.*
- A Sponsalibus etiam juratis ob fornicationem Sponsæ ante eam commissam, quam putabat esse Virginem, Sponsus potest resiliere. *ibid.*
- Idem est de Sponsalibus contractis cum vidua, quam ignorabat fornicatam tempore viduitatis. *ibid.*
- Sponsalia non redduntur irrita, sed irritanda ob causam, quam, si scivisset pars altera, non contraxisset. 67. 2
- Sponsalia contrahere licet laboranti impedimento occulto & tacito, si tale est, quod cognitum averteret à Sponsalibus. 68
- Quod ipsum tamen limitatur. *ibid.*
- Sponsalia solvuntur ob notabilem iis supervenientem deformitatem. 69. 1
- Item

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

- Item ob morbum incurabilem. 69. 2
 Item ob graves inimicitias ortas inter Sponfos eorumve Parentes. 70
 Item ob alios defectus tenentes se ex parte animæ prius incognitos. *ibid.*
 Item ob Supervenientem paupertatem utriusque Sponsorum ex parte utriusque solvuntur Sponsalia. 71. 3
 Ob Supervenientem viro uni Sponsorum solvuntur Sponsalia ex parte alterius. 71. 2
 Item ob defectum dotis promissæ. 71. 1
 Sponsalia dissolvendi causa de jure certa, ad dissolvendum ea, non requiritur Judicis auctoritas, nisi quandoque per accidens ex causa scandali. 72
 Secus, ubi causa dissolvendi non est moraliter certa. *ibid.*
 Sponsalia dum sunt publica & causa dissolvendi, secretatamen, quæ sine diffamatione partis propagari nequit quid faciendum. 73
 Ad dissolvenda Sponsalia, qualis requiratur probatio. 74
 Sufficit ad hoc etiam, dum Sponsalia jurata, dum fama orta à viris fide dignis. 74. 4
 Non tamen sufficit impedimentum esse notorium, nisi hoc ipsum probetur. *ibid.*
 Sponsalia solvuntur mutuo consensu contrahentium, idque etiamsi jurata. 75. 1
 A Sponsalibus resiliens justè, an solvere debeat alteri parti expensas ab ea factas in parandis nuptiis. 76
 Sponsalia inducunt impedimentum ad contrahendum cum alia matrimonio. 107
 Ex Sponsalibus ortum impedimentum publicæ honestatis olim ad gradum quartum, modo non nisi ad gradum primum dirimit matrimonium. 110
 Ex Sponsalibus invalidis, etiam ubi defectus ea irritans est occultus, non oritur hoc impedimentum. 111. 2
 Ex quibus Sponsalibus irritis olim, & ex quibus modo non oriatur illud. *ibid.*
 Ex Sponsalibus contractis à pubere cum minore septennio, in quo tamen malitia supplet ætatem, contrahitur impedimentum publicæ honestatis. 111. 4
 Ex Sponsalibus incertis non oritur. 112. 1
 Ut nec ex contractis sub conditione ante hujus impletionem. 112. 2
 Sponsalia æque ac matrimonium cum rapta dirimit raptus. 124
 Sponsalia inter impuberes ante septennium completum Jure Canonico sunt invalida. 131
 Item post illud, dum unus completo septennio necdum adeptus discretionem. *ibid.*
 Sponsalia impuberum ut valeant, num septennium debeat esse completum mathematicè. 132
 Sponsalia num valeant, dum constat contrahentes pollere perfectò usu rationis ante septennium. 133
 Sponsalia contrahendo ante septennium qualiter peccent. 134
 Sponsalia contracta ante Septennium eo adveniente qualiter ratificentur. 136
 Sponsalia impuberum nonnisi adepta pubertate solvuntur. 141. 1
- Solvuntur autem tunc, etsi jurata non tantum mutuo consensu, sed etiam alterutrius, non expectato alterius consensu. *ibid.*
 Sponsalia impuberum juramento non confirmantur. *ibid.*
 A Sponsalibus resiliere potest, qui impuberum prius adeptus pubertatem, non expectatâ alterius pubertate. 141. 2
 Resiliencia illa debet fieri statim, & quando statim fieri cenleatur. *ibid.*
 Ad Sponsalia illa dissolvenda, an requiratur extrinseca manifestatio reclamationis. *ibid.*
 Sponsalia, dum pubes contraxit cum impubere, resiliere non potest, sed expectare debet alterius pubertatem. 141. 3
 Sponsalia dum validè contraxerunt, parentes pro filiis impuberibus, hi resiliere nequeunt ante pubertatem. 141. 4
 Sponsalia clandestinè contrahuntur validè & licitè. 141
 Sponsalia simul cum pluribus haberi nequeunt. 169
 Sponsalia ob supervenientem lepram dissolvi possunt, quæ tamen solutio jure ipso non est induta. 175. 2
 Sponsalia de futuro solvuntur per hoc, quod Sponsus baptizet, aut ex baptismo leveat prolem Sponsæ suæ. 212
 Sponsalia de futuro contrahenda & contracta dirimuntur affinitate ortâ ex copula illicitâ. 233. 1
- Spurius.
- Spurii, quinam dicantur. 260. 11
 Alii eorum sunt adulterini, alii sacrilegi. *ibid.*
 Spurius non est, sed purè illegitimus, qui natus ante matrimonium ex matre jam desponsatâ sub verbis de futuro. *ibid.*
 Spuriorum alii incestuosi, alii necessarii. *ibid.*
- Sterilis.
- Steriles validè & licitè contrahunt matrimonium. 239
- Stipes.
- Stipes consanguinitatis quid sit. 221. 2
- Subarrhatio.
- Subarrhatio quid sit. 18
 An sit signum sufficiens consensus sponsaliti. *ibid.*
- Substitutus.
- Substitutus in casum, quo Pater decedat sine liberis legitimis num excludatur per legitimatum per subsequens matrimonium. 264. 3
 Substituti in hæreditate patris si sine liberis legitimis decesserit, facienda mentio in impetratione legitimationis à Principe. 265. 5
- Surdus.
- Surdi & simul muti contrahere possunt Sponsalia & fortè etiam insuper cæci. 48
- Suspensio.
- Suspensio triennis ab officio est pœna Parochi alteriusque Sacerdotis assistentis matrimonio omittentis denunciationibus. 166. 1
 Nam se extendat ad assistentem non adhibitis in debito numero testibus. *ibid.*

Index accuratus & copiosus

- Num extendat se ad assistentem matrimonio vago-
rum, sine licentia ordinarii. 166. 2
- An extendat se ad Parochum alienum assistentem
sine licentia proprii. 166. 3
- Hæc suspensio non est à præceptione fructuum be-
neficii, quam tamen imponere potest Ordinarius. 166. 4
- Non est lata, sed ferendæ sententiæ. 166. 5
- Ab ea absolvere nequit Episcopus. 166. 6
- Suspensionem à ministracione in ordine suscepto
& ascensionem ad alium incurrit conjugatus si-
ne licentia conjugis. 301. 4
- An idem sit de ordinato de licentia conjugis, ea
dein nolente ingredi religionem aut vovere ca-
stiratem. *ibid.*
- Tempus.
- T**empus certum à jure designatum debet phy-
sice compleri. 132. 2
- Tempus adjunctum contractui matrimoniali per
verba de præsentem non vitiat, sed suspendit. 175
- Tempus feriarum, quo prohibentur nuptiæ, non
quod ad contractum matrimonialem, sed quod
ad quasdam solennitates extrinsecas, quodnam
hodie dum sit. 259
- In hoc præcepto lato in Trid, an dispensare possit
Episcopus. *ibid.*
- Quantum temporis habeant Conjuges post matri-
monium contractum non consummatum ad de-
liberandum de ingressu religionis. 280. 1
- Tempus hoc computandum à die contracti matri-
monii duobus mensibus communiter occurren-
tibus. 280. 2
- Tempus hoc autoritate Judicis abbreviari & pro-
rogari potest. 280. 3
- Testis.
- Testis in causis dissolutionis sponsalium unus suf-
ficit, dum is est, qui matrimonium celebrari
cupit, secus, si est, qui illud recusat. 74. 1
- Testis quoque unus sufficit, si jurato testetur, se
certo scire impedimentum. 74. 2
- Idque etiam, licet sponsalia sint jurata, & testis
unus integer. 74. 3
- Testes deponentes de fama debent esse jurati. 74. 4
- Testes duo requiruntur ad probandam causam,
vi cujus non impeditur matrimonium, sed so-
lum conceditur alteri jus resiliendi. 74. 5
- Testes & Parochus qualiter adesse debent, cum
contrahitur per Procuratorem. 100. 2
- Testes duo ad minimum requiruntur, ut coram
illis contrahatur matrimonium. 152. 1
- Sufficiunt qualescunque, etiam aliàs inhabiles ad
testandum, modò usu rationis præditi, & intel-
ligant & advertant, quid agatur. 152. 2
- Testes hi plenam fidem faciunt, dum lis super ma-
trimonio movetur in judicio. *ibid.*
- An procurator constitutus ad contrahendum ma-
trimonium, simul esse possit testis. *ibid.*
- Testes hi interesse debent, non physicè tantum,
sed moraliter & humano modo. 153. 2
- Non requiritur, ut rogati interfint, sed sufficit eos
casu supervenire, quin & invitos & coactos in-
teresse. 153. 3
- Testes num interesse debeant non tantum contra-
ctui matrimoniali conditionato, sed & imple-
tioni conditionis. 172. 4
- Testis in causis filii, nec civilibus nec criminalibus
esse potest pater, bene tamen in illius causis ma-
trimonialibus. 270. 30
- Idem est de fratribus consanguineis &c. *ibid.*
- Testis in causis matrimonialibus inidoneus, quando
conferatur Pater. *ibid.*
- Testes quot & quales requirantur pro dissolvendo
matrimonio, ob impedimentum consanguinita-
tis & affinitatis. 286. 2
- Testis unus, & quando faciat certitudinem mora-
lem de morte conjugis. 325
- Tutor, Tutela
- Tutorem adesse contractibus minorum, per pro-
curatorem non sufficit. 100. 2
- Tutelam liberorum prioris thori, qualiter amittat
conjug transiens ad secundas nuptias. 315. 4
- Vagus.
- V**agorum proprius parochus quis sit. 147. 2
- Vagorum matrimonii assistere sine licentia
ordinarii prohibentur parochi. *ibid.*
- Verba.
- Verba non sunt determinatè necessaria ad mani-
festandum consensum in sponsalia, etiam in iis,
qui loqui possunt. 12. 1
- An necessaria sint ex præcepto Ecclesiæ ad contra-
henda sponsalia vel matrimonium. 13. 2
- Per quæ verba sufficienter exprimitur consensus
sponsalitiis. 14
- Vicarius.
- Vicarius generalis Episcopi est ordinarius, habet-
que eandem cum Episcopo jurisdictionem. 148
- Potest sine speciali mandato Episcopi per se &
alios assistere matrimoniis suorum subditorum,
etsi sacerdos non sit, non secus ac alius Paro-
chus. *ibid.*
- Est Parochus Parochorum Diocesis. 140. *ibid.*
- Vicarius foraneus (nisi sit Parochus) non est or-
dinarius, assistere neque per se, neque per ali-
um potest matrimoniis. *ibid.*
- Vicarius Capituli sede vacante potest per se assi-
stere matrimoniis, dareque ad hoc licentiam al-
teri. *ibid.*
- Vicarius generalis Episcopi potest sine speciali
commissione dispensare in denunciationibus
præmittendis matrimonii, eamque potestatem
delegare alii; uti & alii Prælati. 156. 2. & 3
- Vicarius generalis Episcopi sine speciali mandato
est Judex competens in causis matrimonialibus. 272. 2
- Item Vicarius Capituli sede vacante & Vicarii fo-
ranei. *ibid.*
- Vidua. Viduus.
- Conditio non nubendi adjecta viduo est servanda. 25. 3
- Vidua censetur inferioris conditionis, quam vir-
go in ordine ad contrahendum matrimonium. 67. 1
- Ob viduæ fornicationem factam tempore vidui-
tatis ignoratam à sponso illius, licet ei resillire
à sponsalibus cum illa contractis. 67. 1
- Viduæ pauperi transeunti ad secundas nuptias non
sunt neganda alimenta ab hæredibus prioris ma-
riti. 318
- Vidua tempore luctus committens fornicationem
incurrit omnes pœnas statutas jure civili nubentibus
secundò tempore luctus, quæ respectu vi-
duæ fornicantis non sunt abrogatæ jure cano-
nico. 319
- An idem dicendum de viduo. *ibid.*

Votum

Rerum omnium in hoc libro quarto contentarum.

Votum.

Votum religionis solvitur per ingressum in eam. 56. 2
 Votum ingrediendi religionem impedit contrahi sponsalia & conceptum ante sponsalia, reddit illa etiam juramento firmata irrita 59. 1
 Quod ipsum limitatur. *ibid.*
 Votum tale conceptum post sponsalia dat alteri parti causam resiliendi ab eis. 59. 2
 An etiam per votum suscipiendi sacrum ordinem solvantur sponsalia. 59. 4
 Per votum continentiae, an solvantur sponsalia, etiam ex parte non voventis. 59. 5
 An post emissum votum ingrediendi religionem possit quis inire matrimonium animo implendi votum ante consummationem matrimonii. 59. 3
 Votum in religione strictiore proficendi extinguitur per professionem in laxiore. *ibid.*
 Vota non nubendi, suscipiendi ordines, intrandi religionem impediunt matrimonium contrahendum, etiam dum sunt conditionata vel dilata, seu respicientia certum tempus. 108. 1
 Perdurantibus his votis, etsi post illa deflorasset vovens virginem. *ibid.*
 An & qualiter vitalium votorum teneatur non petere debitum vovens post initum matrimonium. 108. 2
 Votum simplex castitatis una cum duobus reliquis constituens religiosum, dirimit matrimonium contrahendum, non vero matrimonium ratum. 180
 Votum solenne castitatis emissum in professione religionis dirimit matrimonium contrahendum & contractum ratum tantum. 181. 1
 Quo jure illud dirimat. *ibid.*
 Annexum sacro ordini non dirimit matrimonium ratum, & quo jure dirimat contrahendum. 181. 2
 Per vota solennia qualiter dirimatur matrimonium, quo ad thorum & cohabitationem. 181. 3
 Per vota simplicia non constituentia religiosum, non solvitur matrimonium ratum; secus est de vocis emissis in Societate post biennium novitiatus. 279. 1

Uxor.

Uxor tenetur sequi maritum constituentem sibi alicubi domicilium. 31. 2
 Uxor maritum discedentem à loco promisso habitationis potest vindicare. 31. 3
 Uxor qualiter disponere possit de arrhis & sponsalitiâ liberalitate obtentio, dum transit ad secundas nuptias. 41
 Uxori non debentur arrhæ dictæ Morgengab ante consummatum matrimonium. 41
 Uxor quænam dicebatur ex pluribus mulieribus, quas simul habere licitum in veteri Testamento. 171. 1

Uxore renuente, non potest vir se ipsum vendere in servum. 200. 3
 Ab uxore implicata sceleri gravi, quando se separare possit maritus. 290. 1
 Uxorem corrigere qualiter competat marito. *ibid.*
 Moderatam castigationem ei inferre potest vir. 291. 1
 Uxori non permittitur accusare maritum de adulterio; è contra permittitur marito de eo accusare uxorem. 295. 1
 Ad uxorem adulteram dimittendam regulariter non obligatur maritus. 297
 Uxor dans viro licentiam (uti debet) transeundi ad ordines aut religionem, transire & ipsa debet ad religionem, vel vovere perpetuam continentiam. 301. 1
 Quorum si neutrum velit, non ideo facta professio est nulla, sed debet ei vir professus restitui per Episcopum, & is uxore mortua regredi ad religionem. 301. 2
 Uxori non licet opponere exceptionem adulterii mariti, marito accusante illam de adulterio. 302. 1
 Uxor separata à viro ob adulterium, raro compelli potest redire ad consortium illius. 303
 Uxori adulteræ factò divortio, an & à quo præstanda alimenta. 306
 Uxori restituenda dos & medietas lucratorum usque ad tempus divortii, si divortium factum culpa viri. 307. 1
 Si verò factum culpâ uxoris, neque dos, neque dicta medietas restituenda. *ibid.*
 Si uxor reconciliata post divortium, dos restituenda. 307. 3
 Item si innocens post sententiam etiam, quæ transit in judicatum, commisit adulterium. *ibid.*
 Uxor lucratur donationes propter nuptias viro adultero. 307. 5
 Uxor secundò nubens, qualiter amittat tutelam & educationem filiorum prioris thori. 315. 4. & 5
 Amittit privilegia honoris & immunitatis prioris mariti, gaudetque privilegiis secundi mariti. 315. 6
 Num amittat executionem testamenti prioris mariti. 315. 7
 Nequit donationem à se factam filio revocare ob ingratitudinem. 315. 8
 An & quando, stante dubio de morte prioris Conjugis, uxor possit petere & reddere debitum. 321
 Num uxor contractis etiam cum consensu Ecclesiæ secundis nuptiis, reduce ipsius viro possit remanere cum secundo. 327
 An & quando uxor teneatur virum reducere, v. g. ex captivitate recipere, quò ad cohabitationem & thorum. 328

F I N I S.

